

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย

ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

วันเสาร์ที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๖

ณ โรงแรมเอส ซีรราชา โฮเทล แอนด์ เรสซิเดนซ์ จังหวัดชลบุรี

ผู้มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์ ดร.สุรพล	นิติไกรพจน์	นายกสภามหาวิทยาลัย ประธาน
๒. ศาสตราจารย์ วุฒิสาร	ตันไชย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อุปนายกสภามหาวิทยาลัย
๓. รองศาสตราจารย์ เกศินี อธิการบดี	วิฑูรชาติ	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
๔. นายชาญศิลป์ นายกสมาคมธรรมศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์	ตรีสุขกร	กรรมการสภามหาวิทยาลัย (ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์)
๕. ดร.กุลยา	ตันติเตมิต	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. นายขจิต	ชัชวานิชย์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์)
๗. ศาสตราจารย์ ดร.จรัญ	จันทลักษณ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์)
๘. นายจักรกฤษณ์	พาราพันธกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๙. ดร.ทวีลาภ	ฤทธาภิรมย์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๐. นายนนทกร	กาญจนะจิตรา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๑. ศาสตราจารย์ ดร.นภัสิทธิ์	คูวัฒนาชัย	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๒. นายพิศิษฐ์	เสรีวิวัฒนา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๓. นายมานิจ	สุขสมจิตร	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๔. นายวินิจ	ศิลามงคล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๕. นายวิวัฒน์	เลาหพูนรังษี	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๖. ศาสตราจารย์ ดร.สกนธ์	วรัญญูวัฒนา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๗. นางอรวดี	โพธิสาโร	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๘. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีร คณิตคณวิศวกรรมศาสตร์	เจียรศิริพงษ์กุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรง ตำแหน่งคณบดี
๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชา คณิตคณศิลปกรรมศาสตร์	ทีรคานนท์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรง ตำแหน่งคณบดี
๒๐. อาจารย์ ดร.สุรพิชัย ผู้อำนวยการสถาบันเสริมศึกษาและทรัพยากรมนุษย์	พรหมสิทธิ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรง ตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน
๒๑. รองศาสตราจารย์ ดร.กมล	บุษบา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์

๒๒. รองศาสตราจารย์ นพ.วีระยุทธ	โถวประเสริฐ	ประจำ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ ประจำ
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี	เทเลอร์	ประธานสภาอาจารย์
๒๔. นายเสริม	กัลยารัตน์	ประธานสภาพนักงานมหาวิทยาลัย
๒๕. ดร.ทพ.พลากร	พุทธรักษ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากพนักงาน มหาวิทยาลัย สายสนับสนุนวิชาการ
๒๖. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภสวัสดิ์	ชัชวาลย์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรง ตำแหน่งรองอธิการบดี
รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์		เลขานุการสภามหาวิทยาลัย
๒๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรัตน์	ทีรฆาภิบาล	ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
๒๘. รองศาสตราจารย์ อานนท์	มาเฝ้า	ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ผู้ไม่มาประชุม

๑. นายแพทย์ โสภณ	เมฆธน	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (ลาประชุม)
------------------	-------	--

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.พิภพ	อุดร	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
๒. รองศาสตราจารย์ โรจน์	คุณเอนก	รองอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา
๓. ศาสตราจารย์ ดร.ทพญ.ศิริวรรณ	สืบบุญการณ	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.คณพันธ์	วิสุวรรณ	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนาคุณภาพ
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ	เตโชโยธิน	รองอธิการบดีฝ่ายการคลัง
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.สุปรียา	แก้วละเอียด	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์ลำปางและกฎหมาย
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.ชุมเขต	แสวงเจริญ	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์รังสิตด้านกายภาพ
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.พิษณุ	ตุ้จินดา	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์รังสิตด้านคุณภาพชีวิต
๙. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ กัมมัล	กุมาร ปาวา	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์แพทย์
๑๐. รองศาสตราจารย์ ดร.จิรพล	สังข์โพธิ์	รองอธิการบดีฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ
๑๑. ศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์ รัฐกร	วิไลชนม์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
๑๒. อาจารย์ ดร.ธัญพร	สุนทรธรรม	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา
๑๓. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรยุทธ	โหรานนท์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม
๑๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิพล	เอื้อจรัสพันธุ์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารท่าพระจันทร์
๑๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ ฉัตรชัย	มิ่งมาลัยรักษ์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพ
๑๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิมพ์ฉัตร	รสสุธรรม	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและสื่อสาร องค์กรศูนย์ลำปาง
๑๗. อาจารย์ ดร.ณัฐกรณ์	ชูช่วย	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารและวิชาการ ศูนย์ลำปาง
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล	แสงอรุณ	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์รังสิตด้านคุณภาพชีวิต
๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐดนัย	พรรณุเจริญวงษ์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์แพทย์

๒๐. รองศาสตราจารย์ ดร.มนวิกา	ผดุงสิทธิ์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ
๒๑. นายพัฒนพงษ์	รานุรักษ์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายศิษย์เก่าสัมพันธ์
๒๒. รองศาสตราจารย์ ดร.อรรถสิทธิ์	พานแก้ว	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายสื่อสารองค์กรและกิจการพิเศษ
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี	ลิ้มมณี	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์รังสิตด้านกายภาพ
๒๔. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ พุทธิส ต่ออุดม		ผู้อำนวยการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ
๒๕. รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ จิตตินันต์ หะวานนท์		ผู้อำนวยการโครงการศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์
๒๖. นางทรงศรี	รุ่งชวาลา	ที่ปรึกษาผู้อำนวยการศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์
๒๗. นางสาววรรณพรหม	นาคสังข์	รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
๒๘. นางสาวรักธิมา	แสงศรี	รักษาการในตำแหน่งหัวหน้างานสภามหาวิทยาลัย
๒๙. นายอดิสร	เพชรคุ้ม	รักษาการในตำแหน่งหัวหน้างานสรรหา การประเมินผู้บริหาร และประชุมผู้บริหาร
๓๐. นายภูมินาถ	ส่วสดี	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปปฏิบัติการ
๓๑. นางสาวณรรธพร	ทองมาก	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปปฏิบัติการ
๓๒. นางสาวชมัยพร	หวานแท้	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปปฏิบัติการ
๓๓. นางสาวนุชนารถ	อุทยะราช	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปปฏิบัติการ
๓๔. นางสาวชนิสตา	ใจซื่อดี	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปปฏิบัติการ
๓๕. นางสาวพิไลพร	ปลอดภัย	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปปฏิบัติการ

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๐๐ น.

ประธานกล่าวเปิดการประชุม และขอให้ที่ประชุมพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามระเบียบวาระการประชุม ดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่อง ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๑.๑ เรื่อง การประชุมสภามหาวิทยาลัยนอกสถานที่

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งนี้ ได้เรียนเชิญผู้บริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือกันในเรื่องที่มีความสำคัญบางเรื่อง ในโอกาสที่มีการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิชุดใหม่ เมื่อช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕ จึงถือโอกาสมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องวิธีการทำงานของสภามหาวิทยาลัย ทิศทางของ มธ. ในอนาคต และเรื่องต่าง ๆ ซึ่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิชุดใหม่เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความคิดเห็นต่าง ๆ ในหลากหลายมุมมอง อาจจะช่วยแนะนำแนวทางให้กับผู้บริหาร มธ. ได้ และเรื่องที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ ๑ การจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นเรื่องที่ฝ่ายวิชาการของ มธ. จะปรับตัวอย่างไร เตรียมตัวอย่างไรกับการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นเร็วมากในปัจจุบัน รวมทั้งเรื่องการวิจัย ซึ่งเป็นหัวใจของมหาวิทยาลัยกลุ่มการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global and Frontier Research) ที่ มธ. เลือกอยู่ภายใต้กรอบกติกาของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ต้องมีงานวิจัยที่ขับเคลื่อนและเป็นกระบวนการที่จะช่วยชี้นำสังคมไทย ในองค์ความรู้ที่กรรมการ

สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเชี่ยวชาญด้วย เพราะฉะนั้น เรื่องที่ ๑ ถือเป็นเรื่องสำคัญของ มธ. คือ การจัดการเรียนการสอนสมัยใหม่ และการขับเคลื่อน มธ. ไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัย: แนวทาง กลยุทธ์ เป้าหมาย

เรื่องที่ ๒ เรื่อง ทิศทางใหม่ของงานบริการประชาชนของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในช่วงปี ๒๕๖๗ ซึ่งขอให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ และรองศาสตราจารย์ นายแพทย์ จิตตินันต์ หะวานนท์ ผู้อำนวยการศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ นำเสนอว่า โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

เรื่องที่ ๓ เรื่อง แนวทางการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานของสภามหาวิทยาลัย ในระยะเวลาที่ผ่านมา สภามหาวิทยาลัยมีระเบียบวาระการประชุมจำนวนมากและใช้เวลามากกว่า ๙๐% ไปกับเรื่องระเบียบ ข้อบังคับ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ระเบียบวาระเสนอที่ประชุมเพื่อเห็นชอบหรือทักท้วง และเรื่องอื่น ๆ ซึ่งได้ขอให้เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยและผู้ช่วยเลขาธิการสภามหาวิทยาลัยทั้ง ๒ คน ได้ปรึกษาหารือร่วมกันว่า จะทำอย่างไรให้สภามหาวิทยาลัยมีเวลาปรึกษาหารือเช่นเดียวกับการประชุมในครั้งนี้อย่างยิ่งยั้ง มีข้อเสนอแนะที่เสนอให้สภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ เพื่อเห็นชอบหรือทักท้วง ซึ่งจะไม่มีการเสนอใดที่จะให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยได้เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพราะเรื่องต่าง ๆ ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ มาแล้ว กระบวนการประชุมสภามหาวิทยาลัยมีเรื่องใดบ้างที่ใช้เวลาสิ้นเปลืองมากเกินไป ทำอย่างไรให้ระเบียบวาระการประชุมลดลง และเหลือเวลาอภิปรายเรื่องนโยบายได้บ้าง จะมีช่วงใดที่จะทำให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยมีโอกาสเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยเฉพาะกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิที่จะใช้ประสบการณ์ความรู้ความเชี่ยวชาญแนะนำ มธ. ประเด็นที่สำคัญทำอย่างไรให้ลดระยะเวลาการประชุมแต่ละครั้ง หากการประชุมแต่ละครั้งต้องใช้เวลา ๓ ชั่วโมง แต่เป็นเวลา ๓ ชั่วโมงที่ได้อภิปรายในเรื่องนโยบายและทิศทางในอนาคต นอกเหนือจากเรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณาอนุมัติ อนุญาต และเพื่อเห็นชอบหรือทักท้วง แต่งตั้งบุคคล ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญในการประชุมสภามหาวิทยาลัยอยู่แล้ว จะไม่ดำเนินการเรื่องเหล่านั้นไม่ได้ ซึ่งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ในปัจจุบันนี้เปลี่ยนแปลงรวดเร็วมากกว่ายุคทุกสมัยที่ผ่านมา ในอดีตอาจจะใช้หนึ่งช่วงอายุของคนในการเห็นความเปลี่ยนแปลง ปัจจุบันนี้ระยะเวลา ๑ - ๒ ปี โลกเกิดความเปลี่ยนแปลง สภาพสังคม ความต้องการของผู้เรียน และองค์ความรู้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้น อาจจะต้องพึ่งพาองค์ความรู้ของบุคคลที่อยู่ภายนอก มธ. ให้ข้อเสนอแนะว่า มธ. ควรจะปรับตัวอย่างไร

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

มติที่ประชุม

รับทราบ

๑.๒ เรื่อง รายงานเกี่ยวกับที่ดินที่ใช้ประโยชน์ของ มธ.

อธิการบดีแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า สำหรับเรื่องที่ดินของ มธ. ซึ่งบุคคลโดยทั่วไปมักจะเห็นว่า มธ. มีที่ดินไม่มาก แต่โดยข้อเท็จจริงปัจจุบัน มธ. มีที่ดินในทุกศูนย์การศึกษาพอสมควร เช่น มธ. ศูนย์พัทยา มีที่ดินประมาณ ๕๐๐ ไร่ ที่บริษัท สยามกลการ จำกัด บริจาคที่ดินให้ มธ. ตั้งแต่สมัย

ศาสตราจารย์ คุณหญิง นงเยาว์ ชัยเสรี ดำรงตำแหน่งอธิการบดี และที่ดินบริเวณสมาคมธรรมศาสตร์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซอยงามดูพลี ถนนพระราม ๔ นอกจากนี้ ที่ดิน มธ. ศูนย์รังสิต รวมทั้งที่ดินของ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) เพราะฉะนั้น มธ. ต้องเตรียมการว่า จะมีนโยบายเกี่ยวกับที่ดิน อย่างไร และจะพัฒนาสิ่งใด เพื่อที่จะทำให้เกิดความเหมาะสมกับการขยายการศึกษาที่มีอยู่ บางพื้นที่ อาจจะมีความเหมาะสมในเชิงพาณิชย์ มธ. ควรเตรียมความพร้อมไว้ก่อนว่า ทิศทางควรจะเป็นอย่างไร สิ่งใดที่เป็นประโยชน์กับ มธ. ต่อไปด้วย

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

ประธานกล่าวว่า ที่ดินที่ใช้ประโยชน์ที่ มธ. ศูนย์รังสิต มีพื้นที่ประมาณ ๑,๖๐๐ ไร่ และที่ดินบริเวณสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) ซึ่งมีสัญญาเช่าที่ดินเหลือประมาณเกือบ ๑๐ ปี ซึ่งมีที่ดินเหลือประมาณ ๖๐๐ ไร่ และ มธ. ศูนย์พญา บริเวณสนามแข่งรถ พีระเซอร์กิตมีที่ดิน ประมาณ ๔๐๐ ไร่ และที่ดิน มธ. ศูนย์ลำปาง ประมาณ ๓๐๐ ไร่ รวมทั้งที่ดินซึ่งขอใช้ประโยชน์จาก กระทรวงการคลัง บริเวณสมาคมธรรมศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซอยงามดูพลี ที่ดินทั้งหมดเป็น ทรัพย์สินของ มธ. ทั้งที่มีกรรมสิทธิ์และมีสิทธิ์ครอบครองใช้สอย ซึ่งอธิการบดีอาจจะมีการระบาย นำเสนอสภามหาวิทยาลัยในเชิงนโยบายว่า มธ. จะสามารถดำเนินการเรื่องใดได้บ้างต่อไป

มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่อง การจัดการเรียนการสอนสมัยใหม่และการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัย : แนวทาง กลยุทธ์ เป้าหมาย

๒ (๑) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กับยุคสมัยใหม่ของการศึกษา

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการแถลงว่า การนำเสนอแบ่งเป็น ๒ ส่วนใหญ่ คือ ส่วนที่ ๑ จะเป็นการนำเสนอภาพรวม ในปัจจุบัน มธ. มีโครงสร้างและหน่วยงานต่าง ๆ สถานะเรื่องของหลักสูตร นักศึกษาและอาจารย์เป็นอย่างไร ส่วนที่ ๒ จะมุ่งไปในเรื่องโครงการที่เป็นการเปลี่ยนแปลงให้เท่าทันกับ โลกและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยจะได้นำเสนอโครงการที่สำคัญ ๆ นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนปกติ จึงขอนำเสนอรายละเอียดโดยสรุป ดังนี้

ส่วนที่ ๑ มธ. มีคณะที่ให้ปริญญาทั้งหมด ๒๘ คณะ มีจำนวนหลักสูตรรวมประมาณ ๓๐๐ หลักสูตร มีนักศึกษา ๔๒,๐๙๕ คน อาจารย์ ๒,๑๘๒ คน และพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน วิชาการ สังกัดคณะ ๑,๙๒๖ คน ซึ่งจากตัวเลขดังกล่าวถือเป็นมหาวิทยาลัยที่มีขนาดใหญ่ และมีจำนวน หน่วยงานมากพอสมควร เมื่อพิจารณาข้อมูลจาก ๒๘ คณะ จะแบ่งเป็น ๑๙ คณะ ๖ วิทยาลัย ๓ สถาบัน โดยแบ่งเป็นคณะสายสังคมศาสตร์ ๑๔ คณะ คณะสายมนุษยศาสตร์ ๓ คณะ คณะสายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ๔ คณะ และคณะสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ ๗ คณะ ประเด็นที่ต้องการ นำเสนอให้กรรมการสภามหาวิทยาลัย เห็นภาพ คือ มธ. เป็นสถาบันที่มีความหลากหลายและความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก หากพิจารณาข้อมูลจำนวนนักศึกษาต่อคณะ วิทยาลัย สำนัก สถาบัน มีความแตกต่างกันในเรื่องจำนวนนักศึกษา ตั้งแต่ ๑๕ คน จนถึง ๔,๖๕๕ คน มีอาจารย์ตั้งแต่ ๑๒ คน จนถึง ๓๐๒ คน จำนวนหลักสูตร จาก ๑ หลักสูตร จนถึง ๔๒ หลักสูตร จำนวนเงินสะสมของแต่ละ หน่วยงาน เริ่มจาก ๓.๘ ล้านบาท ไปจนถึง ๑,๒๙๕ ล้านบาท จากข้อมูลเงินสะสมของคณะ สำนัก สถาบัน ปรากฏว่า สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธรมีเงินสะสมมากที่สุด รองลงมา

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะนิติศาสตร์ คณะที่มีจำนวนหลักสูตรมากกว่า ๓๐ หลักสูตร คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ทั้ง ๓ คณะดังกล่าว มีจำนวนหลักสูตรค่อนข้างมากทั้งระดับปริญญาตรี ระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ส่วนคณะที่มี ๑ หลักสูตร จำนวน ๒ หน่วยงาน คือ สถาบันอาณานิคมศึกษา จัดการเรียนการสอนทางด้านเอเชีย แปซิฟิก และมีอีก ๑ หลักสูตรที่เรียกว่า หลักสูตรปริญญา มหาบัณฑิตออนไลน์แห่ง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และสกลนคร (TUXSA) ซึ่งจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาโทรูปแบบ ออนไลน์ด้าน MBA ฝ่ายวิชาการเป็นผู้ดูแล สำหรับข้อมูลจำนวนนักศึกษา คณะและหน่วยงานที่มีจำนวน นักศึกษาเกิน ๔,๐๐๐ คน ขึ้นไป มี ๓ คณะ คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปศาสตร์ และ คณะนิติศาสตร์ ลำดับรองลงมา มีจำนวนนักศึกษากว่า ๓,๐๐๐ คน คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ส่วนที่เหลือเป็นคณะและหน่วยงานที่มีจำนวนนักศึกษาไม่มาก เมื่อพิจารณาข้อมูลจำนวนนักศึกษาต่อหลักสูตร จะเห็นว่า มีข้อมูลที่มีความแตกต่างหลากหลายกัน ค่อนข้างมาก ดังนั้น การบริหารงาน มธ. ในภาพรวมจำเป็นต้องคำนึงถึงขนาดและความแตกต่างใน ด้านต่าง ๆ สำหรับจำนวนอาจารย์ที่มากกว่า ๓๐๐ คนขึ้นไป รวมตัวอยู่ที่คณะแพทยศาสตร์และคณะ การศึกษาระดับปริญญาเอกมากที่สุด รองลงมา คณะศิลปศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนข้อมูลตำแหน่งทางวิชาการ จะเห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์มีไม่มาก คณะที่มี ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ค่อนข้างมาก คือ คณะนิติศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ รวมถึงคณะ แพทยศาสตร์ ประเด็นทางด้านการจัดการเรียนการสอนในเชิงวิชาการ มธ. มีจำนวนหลักสูตร ๓๐๐ หลักสูตร ปรากฏว่าจำนวนครั้งหนึ่ง คือ ๑๕๑ หลักสูตร เริ่มมีจำนวนผู้สมัครต่ำกว่าที่คาดหวังไว้ และ หลายหลักสูตรจำเป็นต้องดัดแปลงนักศึกษาเป็นบางครั้ง มหาวิทยาลัยได้ปิดหลักสูตรทั้งหมด ๑๖ หลักสูตร และมีการเปิดหลักสูตรใหม่ ๑๗ หลักสูตร ในรอบหลายปีที่ผ่านมา แต่หลักสูตรเปิดใหม่จำนวน ๑๗ หลักสูตร มีจำนวนผู้สมัครต่ำกว่าที่คาดหวังไว้ เพราะฉะนั้น จึงเป็นสาเหตุทำให้ ศาสตราจารย์ ดร. นกสิทธิ์ คุ้มพัฒนาชัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ในฐานะประธาน คณะกรรมการนโยบายวิชาการ มีความกังวลกับการเปิดหลักสูตรใหม่ และการปรับปรุงหลักสูตรต่าง ๆ จึงต้องมีความเข้มงวดมากขึ้น เพื่อให้มีความมั่นใจว่า ทุกหลักสูตรของ มธ. จะดำเนินการได้เป็นอย่างดี และเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ สำหรับชาวดี มธ. เป็นมหาวิทยาลัยอันดับ ๑ ของประเทศใน ๒ ด้าน คือ ด้านที่ ๑ QS Ranking แจ้งว่าเมื่อพิจารณาข้อมูลการจ้างงานของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย ปรากฏว่า มธ. จัดอยู่ในอันดับแรก ๆ รวมทั้งการรับนักศึกษาในรอบ Admission ซึ่งเป็นการเปิดรับนักศึกษาในภาพรวม มธ. เป็นอันดับที่ ๑ ในเรื่องของ Highest Confirmed Admission กล่าวคือ เมื่อ มธ. รับนักศึกษา นักศึกษามีความยินดีที่จะอยู่กับ มธ. หลักสูตรที่ดำเนินการได้ค่อนข้างดี ในด้าน International Program อันดับ ๑ คือ หลักสูตร LL.B. Business Law คณะนิติศาสตร์ ซึ่งขณะนี้ดึงดูดนักศึกษาจำนวนมาก และมีนักศึกษาต้องการเข้าเรียนในช่วงที่จัดการสอบ Admission หลักสูตรต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับความสนใจจากนักศึกษาเป็นจำนวนมากในหลักสูตรที่เป็น Top Program เหล่านี้ทั้งหมด เพราะฉะนั้น การจัดการของการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีของ มธ. ค่อนข้างเข้มงวด และมีมาตรฐานมาก หากเป็น TCAS Program มีหลายหลักสูตรโดยเฉพาะคณะสายสุขภาพที่มีอัตราการ แข่งขันค่อนข้างสูง เช่น คณะเภสัชศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ ติดอันดับเป็นจำนวนมาก ข้อมูลตัวเลขดังกล่าวขึ้นอยู่กับระดับคะแนนขั้นต่ำ บางครั้งนักศึกษามีระดับคะแนนขั้นต่ำไม่เป็นไปตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ หรือพิจารณาแล้วว่าเป็นไปไม่ได้ ก็จะไม่มีผล หากเป็นระดับปริญญาโท สถาบัน

เทคโนโลยีนานาชาติสิรินธรมีอัตราการแข่งขันค่อนข้างสูง เพราะสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธรมีชื่อเสียงระดับนานาชาติ และให้ทุนการศึกษาทั้งการยกเว้นค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าใช้จ่ายส่วนตัวของผู้รับทุน และคณะสาธารณสุขศาสตร์มีอัตราการแข่งขันค่อนข้างดี ในระดับปริญญาเอกมีหลายคณะคือ สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา รวมถึงคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหลักสูตรภาษาไทย หากเป็นหลักสูตรที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาไปแล้วและมีเงินเดือนค่อนข้างสูง จะเป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เป็นนานาชาติ และหลักสูตร Double Degree

ส่วนที่ ๒ ทิศทางการจัดการเรียนการสอนของ มธ. มีการขับเคลื่อนอย่างไร สิ่งที่เป็นปัจจัยกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ มธ. ประกอบไปด้วย ๗ ปัจจัยหลัก คือ

(๑) Demographic Shift อัตราการเกิดลดน้อยลง จำนวนนักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยลดลง ในปัจจุบันมีจำนวนนักศึกษาน้อยกว่าจำนวนที่นั่งในทุคมหาวิทยาลัยรวมกัน ทำให้เกิดประเด็นปัญหาขึ้น เมื่อเด็กเกิดน้อยและคนอายุยืนขึ้น

(๒) Technology Push เมื่อเกิดเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ Skill ต่าง ๆ ล้าสมัย บทบาทของมหาวิทยาลัยจึงไม่ได้ตอบโจทย์เด็กที่จบการศึกษาระดับมัธยมอีกต่อไป แต่ต้องทำเรื่อง Upskill & Reskill เพื่อเพิ่มทักษะในคนทำงานให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ

(๓) Future Skill Challenges จึงกลายเป็นเรื่องสำคัญที่นำมาใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตลอดเวลา

(๔) ในขณะเดียวกันมี Global Trends ที่ว่าด้วยเรื่อง Sustainability เรื่อง Cyber Security และเรื่องอื่น ๆ ที่ทำให้ต้องให้ความสนใจ โดยเฉพาะเรื่อง SDGs ถูกนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการปรับปรุงหลักสูตรของทุก ๆ หลักสูตร และรองอธิการบดีฝ่ายบริหารศูนย์วิจัยด้านคุณภาพชีวิตเป็นผู้รับผิดชอบทำเรื่อง SDGs ให้กับ มธ. และฝ่ายวิชาการทำหน้าที่กำกับดูแลเพื่อให้ทุก ๆ หลักสูตรของ มธ. นำเรื่อง SDGs ผสมเข้าไปเพื่อให้ออก Trend ของโลก

(๕) Social Issues เรื่องปัญหาสังคม ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจาก มธ. มีจุดเด่นเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อประชาชน ดังนั้น หลักสูตรวิชาพื้นฐานและหลักสูตรวิชาชีพ ต้องนำปัญหาสังคมเข้ามาใช้เป็นแกนกลางในการจัดการเรียนการสอน

(๖) ในขณะเดียวกันปัญหา Emerging threats จากโรคอุบัติใหม่ทั้งหลาย ทั้งปวง ทำให้ต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้มี Flexibility สูง สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบออนไลน์เมื่อใดก็ได้ หรือทำเป็นระบบ Hybrid ก็ได้ ฝ่ายวิชาการได้ลงทุนระบบเทคโนโลยีเพื่อช่วยให้อาจารย์สามารถจัดการเรียนการสอนออนไลน์ โดยสร้างการมีส่วนร่วมกับนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

(๗) New Form of Competition เนื่องจากแหล่งการเรียนรู้ในปัจจุบันมีเป็นจำนวนมาก ทำให้ มธ. ต้องปรับตัว ซึ่งไม่สามารถมองเพียงการเรียนการสอนในห้องเรียนหรือภายในรั้วมหาวิทยาลัยอีกต่อไป ประเด็นที่มีความสำคัญภายใต้ปัจจัยต่าง ๆ ๗ ปัจจัยเหล่านี้ มหาวิทยาลัยได้นำมาออกแบบกรอบในการขับเคลื่อนเชิงกลยุทธ์การเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

๑. General Education หรือวิชาศึกษาทั่วไป ใน มธ. จะนิยมเรียกว่า วิชาพื้นฐาน ทำหน้าที่ในการเติมทักษะความเป็นมนุษย์ ความเท่าทันโลกและสังคม และเข้าใจ การเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ต่าง ๆ ของโลกได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้น มธ. จะทำให้คนมุ่งไปในเรื่องของ ทักษะแห่งอนาคต และมีทักษะที่ มธ. Promote มาหลายปี ซึ่งเรียกว่า GREATS ได้แก่ G - Global Mindset ทนโลกทันสังคม R - Responsibility สำนักรับผิดชอบอย่างยั่งยืน E - Eloquence สื่อสาร อย่างสร้างสรรค์ทรงพลัง A - Aesthetic Appreciation มีสุนทรียะในหัวใจ T - Team Leader เป็นผู้นำ ทำงานเป็นทีม และ S - Spirit of Thammasat มีจิตวิญญาณธรรมศาสตร์ หมายความว่า นักศึกษา มธ. ต้องมี ๖ ทักษะ ในการออกไปทำงานสู่โลกในอนาคต และพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะ ขึ้นมาเพื่อให้นักศึกษาประเมินตนเองว่า มีทักษะต่าง ๆ ครบถ้วนหรือไม่ และสามารถออก Transcript ที่สะท้อน ๖ ทักษะนี้ให้กับนักศึกษาได้ด้วย

General Education วิชาศึกษาทั่วไปยังขยายไปสู่รูปแบบใหม่ที่รองรับ ความสนใจที่หลากหลายและเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ โดย มธ. ไม่ลงทุน ทำสิ่งที่ซ้ำซ้อนกับหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ ในอดีตที่ผ่านมาวิชาศึกษาทั่วไปที่เรียน ๓๐ หน่วยกิต ส่วนกลางจัดอยู่ ๗ วิชา ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบใหม่ทั้งหมด ปัจจุบันมีรายวิชาให้นักศึกษาเลือก เรียนกว่า ๒๐๐ รายวิชา ใน ๕ หมวด เงื่อนไขของ มธ. ต้องเรียนให้ครบทั้ง ๕ หมวด ในแต่ละหมวด จะเรียนวิชาใดอย่างไรก็ได้ ซึ่งหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยไปแล้ว

๒. นอกจากวิชาที่จัดการเรียนการสอนเอง มธ. ยังทำความร่วมมือกับ หน่วยงานภายนอก เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เปิดวิชา ที่เป็น e - learning นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในเวลาและสถานที่ที่สะดวก เมื่อนักศึกษา เรียนครบและสอบผ่านในระบบออนไลน์ สามารถนำหลักฐานการสอบผ่านระบบออนไลน์มายื่นเทียบ โอนหน่วยกิตได้ ปัจจุบันเปิดไป ๑ ภาคการศึกษา มีนักศึกษาลงทะเบียนในรายวิชาเหล่านี้ ประมาณ ๗๐๐ - ๘๐๐ คน และได้รับความสนใจจากนักศึกษามาก หลังจากทำความร่วมมือกับตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) แล้ว มหาวิทยาลัยได้ทำความร่วมมือกับสำนักงาน ส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล (DEPA) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เปิดวิชาโททางด้าน Digital Entrepreneur ซึ่งเป็นอีกหนึ่งกรณีหนึ่งที่เป็นระบบ e - learning ที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ด้วย ตนเองในเวลาและสถานที่ที่สะดวก นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานต่าง ๆ ที่เตรียมทำความร่วมมือกับ มธ. เช่น SCB Academy, National Innovation Agency (NIA) และ IBM ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความ เชี่ยวชาญและทรัพยากรอยู่แล้ว มธ. ใช้ Partnership Model ทำความร่วมมือกับหน่วยงานนั้น ๆ และ Certify Course เพื่อให้นักศึกษา มธ. เข้าไปเรียน

๓. นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน มธ. เปิด ๘๘ Sandbox ในปีที่แล้ว เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๔ อธิการบดีตั้งใจให้เป็นพื้นที่ในการเรียนรู้ ของคนสมัยใหม่ที่ไม่จำกัดอยู่เฉพาะในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ถือว่าเป็น Platform สำหรับ ทุกช่วงอายุ ปรากฏว่า มีผู้อยู่ในระบบในปัจจุบันมีอายุต่ำสุด ๑๓ ปี และอายุสูงสุด ๗๑ ปี และมี ๓๐๐ ทีม ที่พร้อมทำ Startup ที่เป็นรูปแบบการเรียนรู้รูปแบบใหม่ และใน ๘๘ Sandbox มีพื้นที่ที่เรียกว่า Digital Skill Space ซึ่งมี Online Materials ให้บุคคลได้เรียนรู้ มีเครือข่ายของ บรรดาพี่เลี้ยงธุรกิจที่เป็นทั้ง Startups และ Business Professionals ที่เข้ามาร่วมกันให้คำปรึกษาและ คอยดูแลในเรื่องต่าง ๆ โดยไม่รับค่าตอบแทน โดยอาศัยเครือข่ายของผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายศิษย์เก่า

สัมพันธ์ เชิญชวนนักธุรกิจรุ่นใหม่เข้ามาอยู่ในเครือข่ายประมาณกว่า ๒๐๐ คน ซึ่งเกินกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ ๘๘ คน และมีภาคเอกชนที่พร้อมจะให้เงินลงทุน ซึ่งในกรณีที่ทำ Startup สามารถที่จะนำมาเทียบโอนหน่วยกิตได้ มธ. เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในประเทศไทยที่ทำเรื่องดังกล่าว

๔. มธ. ขับเคลื่อนเรื่อง National Credit Bank System มธ. เป็น ๑ ใน ๔ มหาวิทยาลัยที่เป็น Pilot Project ร่วมกับกระทรวง อว. มีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยมีการปรึกษาหารือร่วมกัน ทำอย่างไรจะ Accommodate และ Accredit การเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ของบุคคลที่อยู่ภายนอก มธ. ให้เทียบโอนเป็นหน่วยกิตได้ หากเป็นบุคคลภายนอกที่มีความต้องการเรียนวิชา ร่วมกับ มธ. สามารถเข้าเรียนได้ทุกรายวิชาและทุกระดับ หากสอบผ่านรายวิชาต่าง ๆ สามารถสะสมหน่วยกิตไว้ใน Credit Bank ได้ หากสมัครเป็นนักศึกษา มธ. เมื่อใด รายวิชาที่สะสมหน่วยกิตไว้ใน Credit Bank สามารถเทียบโอนมาเป็นหน่วยกิตได้ ซึ่ง มธ. มีความล้าหน้า เนื่องจากได้ดำเนินการเป็นเวลากว่าหลายภาคการศึกษาแล้ว นอกจากการเรียนรูปแบบใดเมื่อใดอย่างไรก็ได้ ไม่ต้องเรียนครั้งเดียวจนสำเร็จการศึกษา และไม่จำเป็นต้องเรียนในห้องเรียน นักศึกษาสามารถนำประสบการณ์ โครงการงานวิจัย การประกวดแข่งขัน Startup สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ มาใช้ได้ ซึ่ง มธ. ได้ออกข้อบังคับให้สามารถเทียบโอนเป็นหน่วยกิตได้ โดยมีคณะกรรมการในแต่ละคณะทำหน้าที่ในการพิจารณา

๕. ฝ่ายวิชาการได้ขับเคลื่อนเรื่อง International ด้วยการทำ Double Degree กล่าวคือ นักศึกษาเรียนในหลักสูตรเหล่านี้จะได้รับปริญญา ๒ ปริญญา คือ ปริญญาจาก มธ. และมหาวิทยาลัยที่เป็นคู่สัญญา ขณะนี้คณะที่ดำเนินการประกอบไปด้วยคณะรัฐศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นลำดับแรก ๆ ที่ทำเรื่องดังกล่าวเป็นระยะเวลายาวนาน รวมทั้งวิทยาลัยแพทยศาสตร์นานาชาติจุฬาภรณ์

๖. ในส่วนหลักสูตรระดับปริญญาโทรูปแบบออนไลน์ หากเป็น Course Work จัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ ๑๐๐% นักศึกษามีโอกาสพบกับอาจารย์ที่ปรึกษาในช่วงที่ทำ Independent Study เท่านั้น ถือเป็นหลักสูตรระดับปริญญาโทออนไลน์หลักสูตรแรกและหลักสูตรเดียวในประเทศไทย ปัจจุบันได้รับการรับทราบจากกระทรวง อว. เรียบร้อยแล้ว มธ. เปิดทำการสอน ๒ หลักสูตร มีผู้เรียนแบบออนไลน์รวมประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน โดยหลักสูตรที่นักศึกษาให้ความนิยมนมากที่สุด คือ หลักสูตร MBA Online มีนักศึกษาเรียนทั้งหมด ๑๕,๐๐๐ คน เรียนแบบเก็บสะสมหน่วยกิตเพื่อรับปริญญา ๓,๐๐๐ คน ประเด็นที่สำคัญ คือในปัจจุบันหลักสูตรระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกทั้งมหาวิทยาลัยมีจำนวนนักศึกษารวม ๑,๘๐๐ คน เท่านั้น แต่เฉพาะหลักสูตรดังกล่าวเพียงหลักสูตรเดียว มีนักศึกษาเรียนแบบสะสมหน่วยกิตเพื่อรับปริญญา จำนวน ๓,๐๐๐ คน สูงกว่าจำนวนทั้งมหาวิทยาลัยค่อนข้างมาก อีกหลักสูตรคือ Data Science จัดการเรียนการสอนโดยวิทยาลัยนวัตกรรม มีนักศึกษาจำนวน ๕,๒๐๐ คน โดยเรียนเพื่อสะสมหน่วยกิต ๑,๒๐๐ คน ปัจจุบัน มธ. เปิดหลักสูตรใหม่อีก ๒ หลักสูตร คือ Learning Innovation ของคณะวิทยาการการเรียนรู้และศึกษาศาสตร์ และ Applied AI และ IOT หรือ Internet of Things ของสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร ซึ่งเป็นหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว และทั้ง ๒ หลักสูตร อยู่ระหว่างการผลิตเนื้อหาวิชาเพื่อที่จะขับเคลื่อนในเร็ว ๆ นี้ ทำให้ในขณะนี้ มธ. มี ๔ หลักสูตรระดับปริญญาโทออนไลน์ โดยฝ่ายวิชาการสนับสนุนทุกคณะให้เดินใน

แนวทางนี้ โดยหากยังไม่พร้อมที่จะเปิดทั้งหลักสูตร อาจจะเปิดเป็นวิชาเอก วิชาโท หรือวิชาเลือก ก็สามารถดำเนินการได้

๗. ส่วนที่นำเสนอมาทั้งหมดนั้น ไม่รวมกับสิ่งที่ มธ. ได้ดำเนินการมาเป็นปกติ คือ การผลักดันเรื่อง Active Learning ซึ่งนักศึกษาต้องพยายามเรียนรู้เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ กล่าวคือ ไม่เพียงแต่นั่งเรียนในห้องเรียนเท่านั้น แต่ต้องพยายามคิด วิเคราะห์ ค้นคว้าและลงมือปฏิบัติ โดย มธ. ให้รางวัลเรื่อง Active Learning กับอาจารย์อย่างสม่ำเสมอ กับอีกเรื่องคือ Service Learning ด้วยการขอให้ทุกคณะมีวิชาที่นักศึกษาออกไปทำประโยชน์ให้กับสังคมและชุมชน และได้รับหน่วยกิต เช่น คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีดำเนินการเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจัง และส่งผลงานไปประกวด ในเวทีระดับนานาชาติ และได้รับรางวัล Excellence in Practice Awards ๒ รางวัล คือ จาก EFMD และ AMBA ซึ่งถือเป็นรางวัลแรกและรางวัลเดียวในประเทศไทย เช่นเดียวกัน เป็น Model ของการเรียนรู้โดยอาจารย์และนักศึกษาร่วมมือกับชุมชนและองค์กรที่อยู่ในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้การเรียนของนักศึกษาผ่านโครงการที่ช่วยยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนในพื้นที่ ซึ่ง รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ เตโชโยธิน รองอธิการบดีฝ่ายการคลัง เป็นส่วนสำคัญในการผลักดัน เรื่องดังกล่าว

๒ (๒) การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัย : แนวทาง กลยุทธ์ เป้าหมาย

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมแถลงว่า นโยบายการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัย สืบเนื่องจากโครงการ Reinventing University ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ได้แบ่งสถาบันอุดมศึกษาออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ (๑) กลุ่มการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (๒) กลุ่มการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และ (๓) กลุ่มการพัฒนาชุมชนเชิงพื้นที่ โดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เลือกอยู่ในมหาวิทยาลัยกลุ่มการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก (Global & Frontier Research) ซึ่งได้กำหนดความคาดหวังต่อมหาวิทยาลัยไว้ ดังนี้

๑. มุ่งองค์ความรู้ชั้นสูงจากการวิจัยที่สามารถต่อยอดไปสู่นวัตกรรมในอนาคต หรือเกิดนวัตกรรมที่มีองค์ความรู้พื้นฐานเป็นทุนเดิม

๒. ยกระดับมหาวิทยาลัยในเวทีโลกให้มีอันดับสูงขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ

๓. สร้างบัณฑิตที่มีทักษะสูงในระดับสากลตอบโจทย์ตลาดแรงงานระดับโลก

๔. สร้างนักวิจัยที่ผลงานตีพิมพ์ในวารสารชั้นนำ

๕. สร้างผู้ประกอบการใหม่ที่เน้นนวัตกรรมระดับโลก

การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัย มีแนวทาง กลยุทธ์ และเป้าหมายที่สำคัญดังนี้

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปเป็นมหาวิทยาลัยด้านการวิจัยระดับแนวหน้า

มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปเป็นมหาวิทยาลัยด้านการวิจัยระดับแนวหน้า เพื่อวิเคราะห์ยุทธศาสตร์และกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนา ผลักดันนโยบายและยกระดับประสิทธิภาพและคุณภาพกลไกการสนับสนุน การขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้

สอดคล้องกับทิศทางและความต้องการของประเทศ และนำไปสู่เป้าหมายของการเลื่อนการจัดระดับมหาวิทยาลัยโลก โดยคณะกรรมการฯ ได้นำเสนอผลการศึกษาแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปเป็นมหาวิทยาลัยด้านการวิจัยระดับแนวหน้า เสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเรียบร้อยแล้ว ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยกำหนดวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยในการเป็น “มหาวิทยาลัยระดับโลก เพื่อประชาชน (The World - Class University For The People) โดยยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยครอบคลุมยุทธศาสตร์ทั้ง ๔ ด้าน ของมหาวิทยาลัย ซึ่งนโยบายสำคัญที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย คือ การบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยและนวัตกรรม งานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ การเผยแพร่ตีพิมพ์ผลงานดังกล่าว การจดทะเบียนสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา การจัดตั้ง และการดำเนินงานของศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการระดับมหาวิทยาลัย การจัดทำวารสารทางวิชาการ ระดับมหาวิทยาลัย พัฒนาศักยภาพการทำงานวิจัยให้แก่คณาจารย์ นักวิจัย การดำเนินงานด้านการรับรองมาตรฐานการทำวิจัย ตลอดจนอุดหนุนกองทุนวิจัยส่วนงานด้วย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยด้านการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม และแผนพัฒนาความเป็นเลิศมหาวิทยาลัยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับแนวหน้าของโลก

๓. สถานภาพด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(๑) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับการจัด QS World University Rankings ๒๐๒๓ ในอันดับที่ ๖๕๑ - ๗๐๐ ของโลก โดยเป็นอันดับที่ ๔ ของมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศไทย

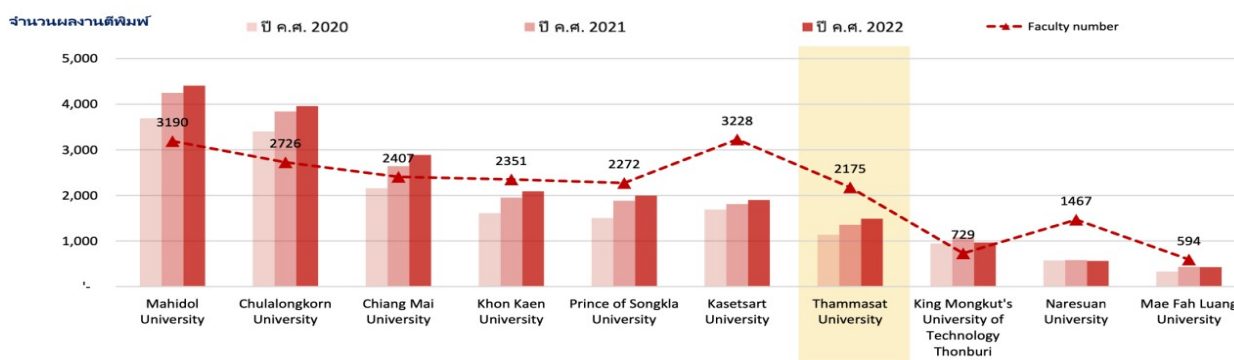
THE Ranking 2023 (2022)		Overall	Teaching 30 %	Research 30%	Citations 30%	Industry Income 2.5%	International Outlook 7.5%
801-1000	KMUTT	32.6 (29.8)	18.4 (19.7)	18.6 (17.4)	57 (47.4)	71.8 (79.2)	36 (35.0)
801-1000	Mahidol University	32.5 (34.9)	32.8 (33.5)	22.5 (22.4)	35.8 (42.8)	69.8 (76.1)	45.4 (46.1)
801-1000	Chulalongkorn University	32.4 (29.7)	31.5 (32.8)	25.5 (20.6)	34.5 (30.9)	87.5 (63.7)	38.1 (37.9)
801-1000	Mae Fah Laung University	30.5 (31.9)	15.5 (15.0)	12.4 (12.0)	58.8 (63.3)	38.8 (36.0)	47 (53.0)
1001-1200	Chiang Mai University	26.0 (24.6)	25.2 (25.2)	17 (17.6)	30.8 (25.9)	58.2 (57.9)	36.4 (34.4)
1201 +	Thammasat University	18.8 (18.2)	21.9 (22.2)	17 (15.7)	11.9 (11.5)	43.6 (39.2)	33 (32.4)

QS Ranking 2023 (2022)		Overall	Academic Reputation	Employer Reputation	Citations per Faculty	International Faculty	International Students
224	Chulalongkorn University	41.4 (41.6)	61.5 (67.1)	63.8 (60.7)	6.2 (9.0)	9.6 (14.6)	2.8 (2.6)
256	Mahidol University	38.1 (37.5)	40.5 (41.7)	42.7 (44.4)	5.2 (7.8)	5.7 (8.6)	4.4 (5.6)
601-650	Chiang Mai University	N/A	31.9 (30.0)	26.1 (25.9)	3.8 (N/A)	4.2 (N/A)	4.2 (N/A)
651-700	Thammasat University	N/A (21.1)	21.9 (22.4)	37.8 (38.4)	2.1 (2.8)	12.0 (16.2)	1.8 (1.9)

(๒) ในปีที่ผ่านมา จากการจัดอันดับความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษา ในการดำเนินการตามเป้าหมายของ The United Nation's Sustainable Development Goals (UN's SDGs) ในปี ๒๐๒๒ โดย The Times Higher Education (THE) Impact Rankings มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับการจัดอันดับการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยคะแนนรวม ๘๓.๖ คะแนน อยู่ในอันดับที่ ๑๐๑ - ๒๐๐ จาก ๑,๔๐๖ สถาบันทั่วโลก จากเดิมในปี ๒๐๒๑ ที่ได้ ๕๓๖ คะแนน อยู่ในอันดับที่ ๖๐๑ - ๘๐๐ ของโลก

ผลงานตีพิมพ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จากฐานข้อมูล Scopus

▶ ผลงานตีพิมพ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นจากฐานข้อมูล Scopus (December 2022, incomplete 2022 data)

(๓) ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการพัฒนามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัยระดับแนวหน้า และผลการดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์ในการพัฒนา

๑. เร่งเพิ่มการผลิตผลงานวิจัยและนวัตกรรม ที่ก่อให้เกิดความงอกงามทางวิชาการและใช้ประโยชน์ได้

๒. เพิ่มสัดส่วนของอาจารย์ที่ทำวิจัยและส่งเสริมให้เกิดกลุ่มวิจัยที่ตอบโจทย์ของประเทศ

๓. เพิ่มการขอรับทุนจากหน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัยภายนอกมหาวิทยาลัยในเชิงรุก เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งให้การวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๔. ส่งเสริมให้อาจารย์ร่วมมือด้านการวิจัยและนวัตกรรมกับองค์กรภาครัฐและบริษัทเอกชน เพื่อเพิ่มบทบาทของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๕. ส่งเสริมให้เกิดการทำวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยและสถาบันชั้นนำในต่างประเทศ ในการยกระดับคุณภาพงานวิจัยของมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์ในการพัฒนา

๑. ยกระดับการสนับสนุนทุนประเภทต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุน เพื่อเพิ่มผลงานวิจัยอยู่แล้วและได้ผลดี และเพิ่มการสนับสนุนทุนในรูปแบบใหม่ที่คาดว่าจะจะมีผลกระทบสูง

๒. ทุนสำหรับคณะที่ต้องการการสนับสนุนที่แตกต่างจากทุนที่มหาวิทยาลัยให้

๓. เพิ่มการขอรับทุนเชิงรุกจากหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนการวิจัย

๔. ส่งเสริมให้เกิดกลุ่มวิจัยในสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยมีศักยภาพผลิตผลงานวิจัยที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้

๕. เพิ่มความร่วมมือด้านการวิจัยกับองค์กรภาครัฐและบริษัทเอกชน

๖. ส่งเสริมให้อาจารย์ผลิตผลงานนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

๗. พัฒนาความร่วมมือด้านการวิจัยกับ สวทช. อย่างจริงจัง

๘. พัฒนาเพิ่มผู้มีความสามารถพิเศษ (Talent) เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและแผนงานวิจัยของมหาวิทยาลัย

๙. ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้กลุ่มอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์และเน้นทำงานวิจัย

๑๐. เพิ่มการผลิตผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยโดยกำหนดเงื่อนไขในสัญญาจ้างของอาจารย์ให้ต้องมีผลงานวิจัยตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

๑๑. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในการวิจัย (มาตรฐานการวิจัย ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์วิจัย ฯลฯ)

๑๒. พัฒนาระบบนิเวศการวิจัยให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ (กลไกเกื้อหนุนการวิจัย)

การดำเนินงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : Future Workforce สร้างพลังการทำงานแห่งอนาคต

มหาวิทยาลัยมีนโยบายที่ชัดเจนในการผลักดันให้ SDGs เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนเป้าหมายของมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ โดยด้านวิจัยได้กำหนดให้สนับสนุนงานวิจัยที่ให้ผู้วิจัยมีอิสระทางความคิด สร้างนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ พร้อมผลักดันเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมให้เกิดการวิจัยด้าน SDGs เพื่อมุ่งสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาความท้าทายต่าง ๆ ของประเทศ ตอบโจทย์เป้าหมายของมหาวิทยาลัย และยังเป็นการเตรียมความพร้อมบุคลากรสู่การเป็นประชาคมโลกที่ดี มีอนาคตที่ยั่งยืน

การดำเนินงานในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้เกิดการวิจัยด้าน SDGs เพื่อมุ่งสร้างสรรค์ผลงานให้เป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาความท้าทายต่าง ๆ ของประเทศ ตอบโจทย์เป้าหมายของมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยกำหนดประเด็นการวิจัยหลักของมหาวิทยาลัย ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางของสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals - SDGs) ใน ๗ เป้าหมาย (Goals) หลัก ได้แก่

- เป้าหมายที่ ๓ สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย

- เป้าหมายที่ ๕ บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง

- เป้าหมายที่ ๗ สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

- เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

- เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพรับผิดชอบและครอบคลุมในทุกระดับ

- เป้าหมายที่ ๑๗ เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงาน และฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

โดยปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ฝ่ายวิจัยฯ ได้สนับสนุนงบประมาณสำหรับโครงการวิจัยประเภททุนวิจัยเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDGs) จำนวน ๓ โครงการ งบประมาณรวม ๐.๗๕ ล้านบาท และปีงบประมาณ ๒๕๖๖ มีแผนสนับสนุนงบประมาณให้กับโครงการที่สอดคล้องกับ SDGs จำนวน ๒๐ ทุน วงเงินรวม ๕ ล้านบาท และ

จำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus ปี ค.ศ. ๒๐๒๓ ตามเป้าหมาย SDGs ดังนี้

SDG ๓ : Good Health and Well-being จำนวน ๒๖๕ เรื่อง

SDG ๕ : Gender Equality จำนวน ๑๒ เรื่อง

SDG ๗ : Affordable and Clean Energy จำนวน ๔๒ เรื่อง

SDG ๑๐ : Reduced Inequality จำนวน ๒๑ เรื่อง

SDG ๑๒ : Responsible Consumption and Production จำนวน ๔๐ เรื่อง

SDG ๑๖ : Peace, Justice and Strong Institutions จำนวน ๑๖ เรื่อง

หนึ่งในเป้าหมายของ SDG คือ Human Rights : เคารพและปกป้องสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน มหาวิทยาลัยจึงให้ความสำคัญกับหลักจริยธรรมในการวิจัย โดยมุ่งสร้างมาตรฐานทางด้านการวิจัยโดยการยกระดับคณะกรรมการด้านจริยธรรมการวิจัยในคน ให้สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องและได้รับการยอมรับในระดับสากล เพื่อให้การรับรองโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในคน เพื่อปกป้องศักดิ์ศรี สิทธิ ความปลอดภัย และความเป็นอยู่ที่ดีของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ซึ่งเป็นหัวใจหลักของหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่สุดคล้องกับเป้าหมายของ SDG

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : Future Workplace พัฒนาที่ทำงานแห่งอนาคต

ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมได้พัฒนาระบบบริหารจัดการทุนและรางวัลด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยได้เริ่มออกแบบพัฒนา ในระยะที่ ๑ - ๒ ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ ประกอบด้วย ๗ ทุน ดังนี้

๑. ทุนวิจัยพัฒนาศักยภาพผลงานวิจัย (Fast Track)

๒. ทุนวิจัยเพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย (Thai Studies)

๓. ทุนปริญญาเอก เพื่อการวิจัย

๔. ทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกศักยภาพสูง (Thammasat Postdoctoral Fellow)

๕. การจัดตั้งหน่วยวิจัย (Research Unit - RU)

๖. การจัดตั้งศูนย์แห่งความเป็นเลิศทางวิชาการ (Center of Excellence - COE)

๗. ทุน (Chair Professorship and Fellowship)

ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมได้มีการทบทวนและปรับปรุงระบบให้รองรับการเสนอขอทุนที่รอบด้าน ทั้งในการบริหารจัดการข้อมูลแบบทันที และนักวิจัยสามารถติดตามผลการดำเนินงานทุนได้ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ เป็นปีแรกที่ได้กำหนดให้นักวิจัยยื่นโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณางบประมาณทุนวิจัยประเภท Fast Track ผ่านระบบบริหารจัดการทุนและรางวัลด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : Future Life and Society สร้างคุณภาพชีวิตและสังคมแห่งอนาคต

๑. เพิ่มการสนับสนุนทุนวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ ที่มุ่งสร้างองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ และผลิตผลงานวิชาการในระดับนานาชาติ

ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมมีภารกิจหลักในด้านการบริหารจัดการทุนวิจัยและนวัตกรรม โดยการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัยในทุกมิติ ได้แก่ ตอบโจทย์การส่งเสริมการทำงาน

วิจัยของบุคลากรทางการวิจัยของมหาวิทยาลัยในทุกระดับ ได้แก่ อาจารย์ นักวิจัย นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา รวมไปถึงอาจารย์และนักวิจัย หรือผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านการวิจัยจากหน่วยงานภายนอก ในการร่วมมือเพื่อผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ โดยมหาวิทยาลัยให้อิสระในการดำเนินการโครงการวิจัยที่ผู้วิจัยเสนอขึ้นตามความสนใจ ในประเภทการวิจัยต่างๆ อาทิ งานวิจัยพื้นฐาน งานวิจัยประยุกต์ งานวิจัยเพื่อตอบปัญหาและการพัฒนา งานวิจัยเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันทันสมัย พร้อมการนำเทคโนโลยีมาเป็นสื่อการสอน เพื่อปรับใช้ในการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อตอบโจทย์และเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาในอนาคตในสังคมยุคดิจิทัล นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้มีการบูรณาการวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานภายนอก ผลักดันให้นักวิจัยของมหาวิทยาลัยผลิตงานวิจัยที่ตอบโจทย์ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ Future Thailand : ผลสำเร็จจากการวิจัยและนวัตกรรมเพื่ออนาคตประเทศไทย เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยได้

นอกเหนือไปจากการสนับสนุนงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยในการสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมแล้ว มหาวิทยาลัยยังให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายการวิจัยและการสร้างกลุ่มนักวิจัยมืออาชีพ เพื่อมุ่งสร้างองค์ความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการ และผลิตผลงานวิชาการในระดับนานาชาติได้อย่างต่อเนื่อง โดยการดำเนินงานที่ได้รับเริ่มให้มีขึ้นใหม่ที่สำคัญ ได้แก่

๑) การให้ทุนสนับสนุนการดำเนินการของศูนย์ความเป็นเลิศ (Center of Excellence - COE) และ หน่วยวิจัย (Research Unit) อย่างต่อเนื่องในทุกปี เพื่อให้สามารถผลิตและสร้างสรรค์งานวิจัยและนวัตกรรมในสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยมีความโดดเด่นเฉพาะทางในเวทีวิชาการระดับนานาชาติ การบูรณาการวิจัยในด้านความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างหน่วยงาน สถาบันและประเทศ รวมทั้งการนำผลงานที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรงและมีประโยชน์อันแท้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย และนับจากปีงบประมาณ ๒๕๖๔ เป็นต้นมา มหาวิทยาลัยมีศูนย์ความเป็นเลิศ รวมทั้งสิ้น ๒๒ ศูนย์ และหน่วยวิจัย รวมทั้งสิ้น ๖๔ หน่วย

๒) ปรับประเภทและเงินรางวัลการตีพิมพ์บทความวิจัย และรางวัลการตีพิมพ์บทความวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อเป็นการกระตุ้นให้บุคลากรและนักศึกษามีบทความวิจัยในวารสารวิชาการที่อยู่ในการจัดอันดับที่สูงขึ้น (Top ๑๐% ของสาขา) โดยตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ มีการปรับประเภทและเงินรางวัลให้มีการตีพิมพ์บทความในระดับที่สูงขึ้น คือ บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ถูกจัดให้อยู่ในการจัดอันดับของวารสาร SJR สูงสุดร้อยละ ๑๐ ของสาขา รางวัลละ ๕๐,๐๐๐ บาท Q๑ รางวัลละ ๔๐,๐๐๐ บาท Q๒ รางวัลละ ๓๐,๐๐๐ บาท Q๓ รางวัลละ ๒๐,๐๐๐ บาท และ Q๔ รางวัลละ ๑๐,๐๐๐ บาท

๓) สนับสนุนการให้ทุนส่งเสริมการวิจัยแก่อาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกศักยภาพสูง (Thammasat Postdoctoral Fellowship) ทุนปริญญาเอกเพื่อการวิจัย ทุนอุดหนุนการนำเสนอผลงานทางวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ และสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมในต่างประเทศ เป็นต้น โดยในปีงบประมาณ/ปีการศึกษา ๒๕๖๕ มีจำนวนผู้ขอรับทุนในประเภทต่าง ๆ ดังนี้

๓.๑) ทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกศักยภาพสูง จำนวน ๒๖ ทุน

๓.๒) ทุนปริญญาเอกเพื่อการวิจัย จำนวน ๓๒ ทุน

๓.๓) ทุนอุดหนุนการนำเสนอผลงานทางวิชาการฯ ในต่างประเทศ
จำนวน ๑๖ ทุน

จากการเพิ่มการสนับสนุนทุนและรางวัลด้านการวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ
ทำให้จำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus มีจำนวนเพิ่มขึ้น ดังนี้

ปี ค.ศ. ๒๐๒๐	ปี ค.ศ. ๒๐๒๑	ปี ค.ศ. ๒๐๒๒*
๑,๑๓๔	๑,๓๕๕	๑,๔๘๘

อีกทั้งจำนวนผลงานตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus เมื่อจำแนกตาม SJR Quartile
แล้วพบว่า มีการตีพิมพ์ในวารสารที่อยู่ใน Quartile เพิ่มขึ้น ดังนี้

Quartile	ปี ค.ศ. ๒๐๒๐	ปี ค.ศ. ๒๐๒๑	ปี ค.ศ. ๒๐๒๒*
Q๑	๓๒๕	๔๘๔	๖๑๐
Q๒	๒๔๖	๓๓๖	๓๘๑
Q๓	๒๒๓	๒๒๔	๒๒๑
Q๔	๑๗๙	๑๕๑	๑๓๓

หมายเหตุ *ข้อมูลปี ค.ศ. ยังไม่สมบูรณ์ ๒๐๒๒

๒. ส่งเสริมให้เกิดกลุ่มวิจัยในสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยมีศักยภาพและมีผลกระทบ
ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้เกิดกลุ่มวิจัยในสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยมีศักยภาพ
และมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการวิจัยในกลุ่มสาขา
ที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญในประเด็นการวิจัยที่กำลังเป็นปัญหาเร่งด่วนของประเทศ
โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการรวมกลุ่มการวิจัยร่วมกันเพื่อผลิตงานวิจัยที่มุ่งตอบโจทย์สำคัญ
เพื่อเสนอโจทย์การวิจัยต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยผลผลิตจากการผลักดันต่าง ๆ เหล่านี้ปรากฏ
ในรูปแบบของการเสนอแผนงานวิจัยและโครงการในการขอรับงบประมาณจากประเทศในรูปแบบของ
ทุน Fundamental Fund จากกองทุนวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (ววน.) ในปีงบประมาณ
๒๕๖๕ และ ๒๕๖๖ ภายใต้แผนงานสำคัญ ๔ แผนงาน ประกอบด้วย แผนงานวิจัยและนวัตกรรม
ขึ้นแนวหน้าทางการแพทย์และชีววิทยาศาสตร์การแพทย์ แผนงานวิจัยและนวัตกรรมขึ้นแนวหน้าทาง
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและวิศวกรรม แผนงานวิจัยและนวัตกรรมขึ้นแนวหน้าทางด้านสังคมศาสตร์
มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ และแผนงานวิจัยและนวัตกรรมขึ้นแนวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์และธุรกิจใหม่ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ และ ๒๕๖๖ มหาวิทยาลัยได้รับจัดสรร
งบประมาณจากกองทุน ววน. เป็นเงิน ๘๓.๓๐ ล้านบาท และ ๙๖.๐๘๖ ล้านบาท ตามลำดับ และ
นอกเหนือไปจากการสนับสนุนให้เกิดกลุ่มความเชี่ยวชาญทางด้านการวิจัยในรูปแบบของศูนย์แห่งความ
เป็นเลิศทางวิชาการและหน่วยวิจัยแห่งความเป็นเลิศแล้ว มหาวิทยาลัยยังมีแผนสนับสนุนให้เกิดกลุ่ม
วิจัยที่สร้างผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างชัดเจนและมีผลผลิตเชิงประจักษ์ และสร้างผลกระทบ
ในวงกว้าง โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ มีแผนสนับสนุนงบประมาณสำหรับดำเนินงานในกิจกรรมนี้
จำนวน ๒ ล้านบาท

๓. โครงการส่งเสริมการวิจัยด้าน SDGs โดยขับเคลื่อนการบูรณาการระหว่างหน่วยงานให้เกิดงานวิจัยด้าน SDGs ที่สอดคล้องกับศักยภาพและเป้าหมายหลักของคณะและมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ จำนวน ๕ ล้านบาท จากโครงการการพัฒนาความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาและการผลิตกำลังคนชั้นสูงด้าน ววน. เพื่อการขับเคลื่อนการพลิกโฉมสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มยุทธศาสตร์ ภายใต้โปรแกรม ๑๖ ปฏิรูประบบ การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (Reinventing University) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ในโครงการ เรื่อง “โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านวิจัยแบบบูรณาการระดับแนวหน้า ของโลก เพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์”

๔. โครงการส่งเสริมการประกวดผลงานวิจัยและนวัตกรรมของนักศึกษา และอาจารย์ในระดับสากล

จากการผลักดันและสนับสนุนให้นักวิจัยไปนำเสนอผลงานในเวทีต่าง ๆ ระดับ สากล ส่งผลให้นักวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คว้ารางวัลจากการนำเสนอสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรม ในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ มีผู้ได้รับรางวัลจำนวน ๒๑ รางวัล ดังนี้

๑) International Exhibition Invention Geneva, Switzerland จำนวน ๙ รางวัล

๒) International Invention, Innovation & Technology Exhibition, Malaysia จำนวน ๔ รางวัล

๓) The ๕th China (Shanghai) International Invention & Innovation Expo จำนวน ๔ รางวัล

๔) Malaysia Technology Expo จำนวน ๒ รางวัล

๕) INNOVERSE Invention & Innovation Expo (USA) จำนวน ๒ รางวัล และในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ผู้ได้รับรางวัลจำนวน ๑๙ รางวัล ดังนี้

๑) Seoul International Invention Fair, Republic of Korea จำนวน ๑๒ รางวัล

๒) The International Trade Fair – Ideas, Inventions and New Products” at Nuremberg Exhibition Center, Germany จำนวน ๗ รางวัล

นอกจากนั้น มหาวิทยาลัยยังสนับสนุนให้นักวิจัยเข้าร่วมการพิจารณารางวัลในระดับชาติ โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับรางวัลการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ รวม ๑๘ รางวัล และปีงบประมาณ ๒๕๖๖ รวม ๑๔ รางวัล ดังนี้

๑) รางวัลนักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๒ รางวัล ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๑ รางวัล

๒) รางวัลผลงานวิจัย ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๗ รางวัล ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๗ รางวัล

๓) รางวัลวิทยานิพนธ์ ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๔ รางวัล ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๒ รางวัล

๔) รางวัลผลงานประดิษฐ์คิดค้น ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๕ รางวัล ปี ๒๕๖๖ จำนวน ๔ รางวัล

๕. ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้ศาสตราจารย์ของ มธ. ร่วมสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัยให้ มธ.

ผลักดันผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีความโดดเด่นทางด้านการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งทางด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย โดยได้แต่งตั้งผู้อำนวยการแผนงานวิจัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน ๔ คน เพื่อทำหน้าที่กำหนดแผนงานวิจัยที่สอดคล้องกับแผนงานด้านการวิจัยของประเทศ ดังนี้

(๑) แผนงานวิจัยและนวัตกรรมขั้นแนวหน้าทางการแพทย์และชีววิทยาศาสตร์
การแพทย์ : ศาสตราจารย์ ดร.เกศรา ญ บางช้าง

(๒) แผนงานวิจัยและนวัตกรรมขั้นแนวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
และวิศวกรรม : ศาสตราจารย์ ดร.ผดุงศักดิ์ รัตนเดโช

(๓) แผนงานวิจัยและนวัตกรรมขั้นแนวหน้าทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์
และศิลปกรรมศาสตร์ : ศาสตราจารย์ ดร.เสมอชัย พูลสุวรรณ

(๔) แผนงานวิจัยและนวัตกรรมขั้นแนวหน้าทางด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์
และธุรกิจใหม่ : ศาสตราจารย์ ดร.ศากุน บุญอิต

โดยมหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนงบประมาณประเภท Fundamental Fund ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ใน ๔ แผนงานดังกล่าว วงเงินรวม ๙๖.๐๘๖ ล้านบาท และในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ได้เสนอแผนงานเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณรวม ๑๕๙.๙๖ ล้านบาท

สำหรับในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีกิจกรรมโครงการรวมพลังศาสตราจารย์ โดยการสนับสนุนงบประมาณจำนวน ๓ ล้านบาท เพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดผลผลิตความเข้มแข็งด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย

๖. โครงการระบบพี่เลี้ยงนักวิจัยรุ่นใหม่และเส้นทางสู่ตำแหน่งวิชาการ

มหาวิทยาลัยจัดให้มีทุนส่งเสริมนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักวิจัยรุ่นใหม่ได้เริ่มทำวิจัยตามศักยภาพและความถนัด โดยมีอาจารย์วิจัยอาวุโสทำหน้าที่พี่เลี้ยงนักวิจัย เพื่อให้ให้นักวิจัยรุ่นใหม่สามารถพัฒนาข้อเสนอโครงการวิจัยเพื่อเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกได้ โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ มีผู้เสนอได้รับทุนส่งเสริมนักวิจัยรุ่นใหม่ จำนวนทั้งสิ้น ๕ ทุน และมหาวิทยาลัยมีแผนการสนับสนุนทุนในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ จำนวนทั้งสิ้น ๑๐ ทุน วงเงินรวม ๐.๕ ล้านบาท นอกเหนือไปจากนี้ มหาวิทยาลัยยังสนับสนุนและผลักดันให้นักวิจัยรุ่นใหม่ของมหาวิทยาลัยไปเสนอขอทุนนักวิจัยรุ่นใหม่ระดับประเทศ โดยการสนับสนุนงบประมาณในกรณีที่แหล่งทุนแจ้งความประสงค์ขอให้มหาวิทยาลัยร่วมสมทบทุนวิจัย โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ นักวิจัยใหม่ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับการสนับสนุนทุนประเภททุนอาจารย์รุ่นใหม่ สปอว. จำนวน ๙ ทุน วงเงินรวม ๕๓.๕ ล้านบาท และทุนอัจฉริยภาพนักวิจัยรุ่นใหม่ (วช.) จำนวน ๑ ทุน วงเงินรวม ๐.๖ ล้านบาท และเพื่อเป็นการส่งเสริมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการวิจัยระหว่างนักวิจัยรุ่นใหม่และนักวิจัยรุ่นอาวุโส มหาวิทยาลัยยังจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายใต้โครงการ “พี่เลี้ยงนักวิจัยรุ่นใหม่และเส้นทางสู่ตำแหน่งวิชาการ” ซึ่งเป็นกิจกรรมที่กำหนดจัดขึ้นทุกปี เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจ ถ่ายทอดประสบการณ์และเทคนิคต่าง ๆ ระหว่างนักวิจัยอาวุโสกับนักวิจัยรุ่นใหม่ร่วมกัน รวมถึงเป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

มีความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน อีกทั้งเป็นช่องทางในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัย โดยนำความรู้ที่ได้จากโครงการไปถ่ายทอด พัฒนาและประยุกต์ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานยกระดับมาตรฐานเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำต่อไป

๗. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในการวิจัย

มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในการวิจัย เพื่อรองรับการขยายผลงานวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์ (Translational Research Infrastructure) อาทิ

๑) การให้บริการของสำนักงานวิทยาศาสตร์และการวิจัยขั้นสูง ได้แก่ ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์เพื่อการวิจัยขั้นสูง ศูนย์วิจัยค้นคว้าและพัฒนา และศูนย์สัตว์ทดลองที่มีอุปกรณ์ เครื่องมือวิจัย และห้องปฏิบัติการที่มีคุณภาพและทันสมัยภายใต้ระบบบริหารที่คล่องตัวและยืดหยุ่นเพื่อให้บริการแก่นักวิจัยทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

๒) จัดตั้ง Thammasat Rangsit Innopolis เมืองนวัตกรรมอาหาร ที่มีห้องปฏิบัติการและอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อร่วมขับเคลื่อน Food Innopolis เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมให้กับอุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องให้แข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมเป็นประธานคณะทำงานดำเนินการเรื่องเมืองนวัตกรรมอาหาร มธ. ให้เกิดเป็นรูปธรรม สนับสนุน และผลักดัน การจัดตั้งหน่วยงานใหม่ในการดำเนินงานด้านนวัตกรรมอาหารของ มธ. ในรูปแบบบริษัทจำกัด เพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการและการให้บริการกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก มธ. ทางด้านวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมอาหาร โดยในวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัท เอฟไอทียู จำกัด โดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นผู้ถือหุ้นหลัก ร่วมกับบุคลากรในมหาวิทยาลัยที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาทางด้านนวัตกรรมอาหาร โดยพันธกิจหลักของบริษัทเป็นการประสานงานร่วมกับนักวิจัยของศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการ ด้านวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมทางอาหาร โดยทางบริษัทฯ จะส่งต่อโจทย์วิจัยจากภาคเอกชนที่มาขอรับบริการเพื่อหารือร่วมกับนักวิจัยของศูนย์ และพัฒนาเป็นข้อเสนอวิจัยยื่นขอรับทุนสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและนอก มธ. เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาสินค้านวัตกรรมให้กับประเทศ

๘. พัฒนาระบบนิเวศการวิจัยให้สมบูรณ์ เช่น ระบบบริหารงานวิจัย การบริการติดต่อประสานงานด้านการวิจัย และข้อมูลอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับนักวิจัยใหม่

มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบนิเวศการวิจัยที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ดังนี้

๑) มีระบบบริหารจัดการงานวิจัยที่ทันสมัย สะดวกและลดเวลาการดำเนินงาน โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามามีใช้ในการทำงานเพื่อลดเวลา ลดการจัดทำเอกสาร ได้แก่ การยื่นบทความ เพื่อขอตีพิมพ์ในวารสาร การยื่นเสนอขอทุนและรางวัลการวิจัย ในรูปแบบ Submission online เป็นต้น

๒) สร้างช่องทางการติดต่อประสานงานที่สะดวกและรวดเร็ว เพื่อให้คำปรึกษาด้านการให้บริการด้านสนับสนุนการวิจัย เช่น ช่องทางกลุ่มไลน์ประชาคมวิจัย เฟซบุ๊กของกองบริหารการวิจัยที่มีผู้ดูแล สามารถสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และตอบข้อซักถามได้แบบทันที

๓) ดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลนักวิจัย โดยรวบรวมข้อมูลความเชี่ยวชาญของนักวิจัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจัดทำเป็นฐานข้อมูลเผยแพร่บนเว็บไซต์ของกองบริหารการวิจัย เพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการสืบค้นความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย

๔) มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับมาตรฐานการวิจัย โดยสนับสนุนและผลักดันส่งเสริมให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการวิจัยได้รับการรับรองจากหน่วยงานระดับนานาชาติ โดยคณะกรรมการด้านมาตรฐานการวิจัยที่ผ่านการรับรองที่สำคัญ ดังนี้

๔.๑) คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาแพทยศาสตร์ (HREC - TUMED) ได้รับการสำรวจและประเมินคุณภาพการดำเนินงานจาก SIDCER/FERCAP Recognition Program และ National Research Council of Thailand and National Ethics Committee Accreditation System of Thailand (NECAST) เมื่อวันที่ ๑๘ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔ โดยมีกำหนดการเดินทางไปรับใบ Certificate Recognition ณ ประเทศเกาหลีใต้ ในวันที่ ๒๗ - ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ นอกจากนี้คณะกรรมการฯ ได้รับการยอมรับและรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมแห่งชาติ (NECAST) ในการรับรู้ถึงการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลและระดับท้องถิ่นในการทบทวนจริยธรรม ในงาน Thailand Research Expo ๒๐๒๒ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๕

๔.๒) คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ (HREC - TUSc) ได้รับการตรวจรับรองมาตรฐานการดำเนินงานจาก SIDCER/FERCAP Recognition Program และ National Research Council of Thailand and National Ethics Committee Accreditation System of Thailand (NECAST) เมื่อวันที่ ๙ - ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ในขณะนี้อยู่ระหว่างรอ NECAST - SIDCER แจ้งผลการตรวจรับรองอย่างเป็นทางการมายังมหาวิทยาลัย

๔.๓) ศูนย์สัตว์ทดลอง ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพมาตรฐานสากล เอแอลซี อินเตอร์เนชันแนล (The Association for Assessment and Accreditation of Laboratory Animal Care International : AAALAC International) ที่เป็นมาตรฐานที่แสดงถึงคุณภาพในการดูแลและใช้สัตว์ทดลอง และรับผิดชอบต่อสวัสดิภาพของสัตว์ในงานวิทยาศาสตร์ที่มีมาตรฐานระดับสูงและเป็นที่ยอมรับทั่วโลก ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และยังคงดำรงไว้ซึ่งมาตรฐานดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง และยังคงไว้ซึ่งมาตรฐานที่ช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพทั้งด้านห้องปฏิบัติการ ระบบประกอบอาคาร ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ที่มีความจำเป็นต่องานเลี้ยงสัตว์ โครงการวิจัยที่มีการเลี้ยงและใช้สัตว์ ครุภัณฑ์สนับสนุน มาตรฐานด้านการเลี้ยง รวมถึงบุคลากรต่าง ๆ และสร้างความมั่นใจให้แก่ นักวิจัยทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ในการใช้บริการเลี้ยงและใช้สัตว์ทดลองว่า ผลงานวิจัยที่ได้ใช้บริการสัตว์ทดลองที่ศูนย์สัตว์ทดลอง สำนักงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้น มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และส่งผลให้การตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติเป็นที่ยอมรับโดยสากล รวมถึงในอนาคตอันใกล้เพื่อเป็นการยกระดับขีดความสามารถของอาคารศูนย์สัตว์ทดลองในเฟสใหม่ ในส่วนต่อเติมอาคารวิจัยขั้นสูง (อาคารทดสอบยา สารเคมี และผลิตภัณฑ์ในสัตว์ทดลอง และห้องปฏิบัติการพยาธิวิทยาทางสัตวแพทย์ หรือศูนย์สัตว์ทดลอง อาคาร B) ที่เน้นการให้บริการรับทดสอบผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ เพื่อสนับสนุนการนำไปใช้จริงในมนุษย์ ให้แก่บุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย จะมีการดำเนินการขอรับรองมาตรฐาน

ตามหลักปฏิบัติที่ดีทางห้องปฏิบัติการขององค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD GLP: Organization for Economic Co - operation and Development Good Laboratory Practice) เพื่อขยายขีดความสามารถของการให้บริการของศูนย์สัตว์ทดลอง สำนักงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็นที่น่าเชื่อถือ และยอมรับต่อไปในอนาคต

๕. การผลักดันวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เข้าฐานข้อมูล Scopus เพื่อแสดงถึงความเป็นเลิศทางวิชาการและสามารถช่วยเผยแพร่ผลงานวิจัยไปสู่วงการระดับนานาชาติ ซึ่งวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus แล้ว จำนวน ๔ วารสาร ดังนี้

๑) Science & Technology Asia (SJR Quartile) ดำเนินงานโดยกองบริหารการวิจัย บรรณาธิการ ๓ คน ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.เกศรา ณ บางช้าง วิทยาลัยแพทยศาสตร์นานาชาติจุฬาภรณ์ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุงศักดิ์ รัตนเดโช คณะวิศวกรรมศาสตร์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วุฒิพล สิ้นฐานวาร์ตัน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๒) Thammasat Review ดำเนินงานโดยกองบริหารการวิจัย บรรณาธิการ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปีเตอร์ รักธรรม คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

๓) LEARN Journal : Language Education and Acquisition Research Network (SJR Quartile ๒) ดำเนินงานโดยสถาบันภาษา บรรณาธิการ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ภูเจริญศิลป์ สถาบันภาษา

๔) Thailand and The World Economy (SJR Quartile ๔) ดำเนินงานโดยคณะเศรษฐศาสตร์ บรรณาธิการ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑาทิพย์ จงวนิชย์ คณะเศรษฐศาสตร์

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ฝ่ายวิจัยฯ จะดำเนินโครงการวารสารพี่เลี้ยง (Mentors) เพื่อผลักดันวารสารวิชาการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เข้าฐานข้อมูล Scopus โดยให้วารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus แล้วเป็นพี่เลี้ยงให้คำแนะนำแก่วารสารของส่วนงานภายในมหาวิทยาลัยในการเตรียมความพร้อมของวารสารด้านต่าง ๆ ตามเกณฑ์การพิจารณาของ Scopus

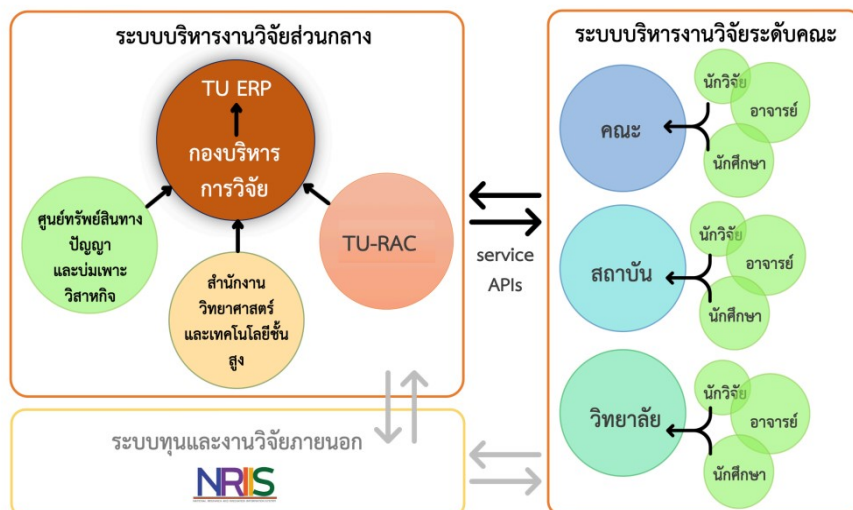
นอกจากนี้ ฝ่ายวิจัยฯ มีโครงการที่จะพัฒนาระบบบริหารงานวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยระบบบริหารจัดการงานวิจัยจะมีองค์ประกอบของระบบดังนี้

(๑) มีโครงสร้างแบบการกระจายศูนย์ Decentralized System

(๒) มีมาตรฐานโครงสร้างข้อมูลและแลกเปลี่ยนข้อมูล

(๓) มีระบบการเชื่อมโยง รวบรวม ตรวจสอบและติดตาม

(๔) มีระบบวิเคราะห์และประเมินผล

๙. พัฒนาความร่วมมือด้านการวิจัยกับ สวทช.

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และ สวทช. มีความร่วมมือในด้านศูนย์วิจัยนานาชาติด้านความมั่นคงทางอาหาร (International Joint Research Center on Food Security) คณะผู้บริหารประกอบด้วย Prof. Dr. Christopher Elliot, Queen's University Belfast ผู้ก่อตั้งประธานกรรมการที่ปรึกษานานาชาติ และ Bualuang ASEAN Chair Professor on Food Security (แต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) และ ศาสตราจารย์ ดร.นิศรา การุณอุทัยศิริ นักวิจัยอาวุโส ทีมวิจัย ไมโครอะเรย์แบบครบวงจร ศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ สวทช. และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อวันนี เพ็ชรคงแก้ว อาจารย์ประจำสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การอาหาร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นผู้อำนวยการศูนย์

นอกจากนี้ ฝ่ายวิจัยฯ และฝ่ายวิชาการมีนโยบายในการสนับสนุนโครงการทุนพัฒนาบัณฑิตวิจัยคุณภาพสูงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สวทช. – มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยการให้ทุนการศึกษาและวิจัยแก่นักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน ๑๐ ทุนต่อปี และระดับปริญญาเอก จำนวน ๑๕ ทุนต่อปี ภายใต้โครงการทุนฯ ผู้รับทุนจะมีโอกาสพัฒนาทักษะการทำวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ อาจารย์ มธ.และนักวิจัย สวทช. รวมทั้งได้รับทุนสนับสนุนค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าธรรมเนียมการศึกษา สนับสนุนการทำวิจัยและการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : Future Collaboration พัฒนารูปแบบความร่วมมือแห่ง

อนาคต

๑. Postdoc Fellowship จัดสรรเงินไม่น้อยกว่า ๒๐ ล้านบาท/ปี เพื่อดึงดูดบุคคลวุฒิปริญญาเอกจบใหม่ที่มีคุณภาพสูงจากทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย รวมทั้งต่างประเทศ

ฝ่ายวิจัยฯ ได้จัดสรรเงินกองทุนวิจัย มธ. ประมาณปีละ ๒๐ ล้านบาท เพื่อเป็นทุนสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกศักยภาพสูง (Thammasat Postdoctoral Fellowship) โดยผู้ได้รับทุนจะได้รับทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือน อัตราเดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท ทุนเพื่อเป็นค่าที่พักกรณีเป็นนักวิจัยชาวต่างประเทศ อัตราเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท และทุนสำหรับอาจารย์หรือนักวิจัยที่ปรึกษา อัตราปีละ ๔๐,๐๐๐ บาท เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาตามสัญญารับทุน ผู้ได้รับทุนจะต้องมีผลงานวิจัยที่ได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์หรือได้รับการตีพิมพ์แล้วในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล SJR ในอันดับสูงสุดร้อยละสิบ (Top ๑๐%) ของสาขา

โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ฝ่ายวิจัยฯ ได้สนับสนุนงบประมาณสำหรับเป็นทุน Postdoc Fellowship ไปแล้วจำนวนทั้งสิ้น ๒๖ ทุน วงเงินรวม ๑๘.๔๔ ล้านบาท และนักวิจัยได้นำส่งผลผลิตให้แก่มหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง และในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ มีแผนสนับสนุนทั้งสิ้น ๓๕ ทุน วงเงินรวม ๒๖.๖ ล้านบาท

๒. Endowment Chair Professorship ต่อยอด และขยายผลการระดมทุนจากภาคเอกชนเพื่อมาสนับสนุนการวิจัยระดับสูงในศาสตร์สาขาต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากธนาคารกรุงเทพในการดำเนินงานทุน Bualuang ASEAN Chair Professorship โดยเป็นการให้ทุนสนับสนุนแก่นักวิชาการชาวต่างประเทศมาดำเนินการวิจัยร่วมกับอาจารย์และนักวิจัยของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อสิ้นสุดโครงการผู้รับทุนต้องมีผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus ร่วมกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จำนวน ๓ บทความ โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ดังนี้

(๑) ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ งบประมาณ ๓๐ ล้านบาท จัดสรร ๑๙ ทุน สามารถตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในฐานข้อมูล ISI หรือ Scopus ได้ ๗๘ เรื่อง

(๒) ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗ งบประมาณ ๓๐ ล้านบาท จัดสรร จำนวน ๒๐ ทุน และได้มีการเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นจากเดิม โดยต้องมีผลงานตีพิมพ์อย่างน้อย ๑ บทความ ที่อยู่ในอันดับสูงสุดร้อยละ ๒๕ (หรือ Q๑)

นอกจากการสนับสนุนในรูปแบบของทุนวิจัยแล้ว ในรูปแบบของการสนับสนุนทางวิชาการ โดยการสนับสนุนและสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการดีเด่น มหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิโตโยต้าประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ในการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการโครงการรางวัล TTF Award ซึ่งเป็นรางวัลที่เปิดรับผลงานวิชาการจากนักวิชาการไทยทั่วประเทศ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานและคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกผลงานที่มีความสร้างสรรค์ ตอบโจทย์ยุคสมัยและสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาประเทศได้จริง

๓. Thammasat Small Business & Startup Fund ตั้งกองทุนสนับสนุนคน ธรรมศาสตร์ให้มีโอกาสสร้างรายได้ผ่านการทำธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อคนในธรรมศาสตร์ และต่อสังคม

โดยวางแผนขยายผลจากทุนการพัฒนาแพลตฟอร์มบ่มเพาะด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงลึกเพื่อการต่อยอดสู่ภาคอุตสาหกรรม (Deep Science and Tech Accelerator) จากหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (บพข.) ปีงบประมาณ ๒๕๖๔

๔. ระบบขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์

๕. งบประมาณและผลที่คาดว่าจะได้รับ

งบประมาณ

๑. งบประมาณที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมการวิจัยตามแผนงานสำหรับปีงบประมาณ ๒๕๖๔ : ๑๕๐ ล้านบาท

๒. งบประมาณที่ต้องการเพิ่มเติมสำหรับโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปสู่มหาวิทยาลัยวิจัยระดับแนวหน้าตามแนวทางที่คณะกรรมการฯ เสนอ : ๑๐๐ ล้านบาทต่อปี (ในระยะเวลา ๓ ปีแรก)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลนานาชาติเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๒๐ ต่อปี
๒. จำนวนงานนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ หรือได้รับรางวัลดีเด่นระดับชาติและนานาชาติ อย่างน้อย ๑๐ รายการต่อปี
๓. อาจารย์ที่ทำวิจัยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒๕ เป็นร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๖๙
๔. มีกลุ่มวิจัยที่ทำวิจัยตอบโจทย์ของประเทศเกิดขึ้นอย่างน้อย ๕ กลุ่มภายใน ๓ ปี
๕. มีผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในฐานข้อมูลนานาชาติ ไม่ต่ำกว่าลำดับที่ ๕ ของมหาวิทยาลัยไทย

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ที่ประชุมเสนอข้อสังเกตโดยสรุป ดังนี้

๑. เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีการเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก เห็นควรที่มหาวิทยาลัยจะได้มีการสนับสนุนให้มีการเรียนข้ามหลักสูตร โดยการกำหนดให้คณะต่าง ๆ ได้มีการร่วมมือกันและทำการบูรณาการการเรียนข้ามศาสตร์ให้ได้

๒. ในเรื่องการจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้มีการกล่าวถึงการยกระดับการเรียนการสอนของนักศึกษาจำนวน ๔๒,๐๐๐ คน ในขณะนี้ดีขึ้นกว่าในอดีตมาก แต่จะดีขึ้นในระดับที่แข่งขันได้กับมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับประเทศหรือไม่ ต้องมีกลไกที่ดีในการผลักดัน

๓. เมื่อมหาวิทยาลัยได้มีการยกระดับวิชาต่าง ๆ เป็นวิชาพื้นฐาน (GenEd) หากอาจารย์ผู้สอนยังคงสอนในลักษณะเดิม อาจจะเป็นประเด็นปัญหาได้ และหากจะทำให้ประสบผลสำเร็จ อาจารย์ผู้สอนเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เห็นควรที่ฝ่ายวิชาการจะได้ทำความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนสามารถปรับวิชาที่เดิมเป็นวิชาเฉพาะกลายเป็นวิชาพื้นฐาน (GenEd) ให้ได้

๔. เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีส่วนงานต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก มหาวิทยาลัยควรจะได้กำหนดบทบาทของส่วนงานต่าง ๆ เหล่านี้ให้ชัดเจน ซึ่งที่ผ่านมามีสถาบันหนึ่งเสนอหลักสูตรที่ซ้ำซ้อนกับบางคณะ ฉะนั้น ควรจะต้องปรับบทบาทของสถาบันให้ทำหน้าที่ในด้านวิจัยและพัฒนามากขึ้น โดยเชื่อมโยงบทบาทของคณะวิชาต่าง ๆ ให้ทำงานร่วมกัน และนำปัญหาที่เป็นอยู่ในธรรมชาติและมีความสอดคล้องกันมารวมเป็นเรื่องเดียวกัน และทำหน้าที่ประสานงานและดึงคณาธิการในคณะวิชาต่าง ๆ มาทำงานร่วมกัน สถาบันไม่ควรจะเสนอหลักสูตรการสอนอีกแล้ว เพราะจะซ้ำซ้อนกับคณะวิชาต่าง ๆ ที่มีหน้าที่โดยตรง ซึ่งมหาวิทยาลัยมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูปส่วนงานเหล่านี้ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการอย่างจริงจังเพราะเป็นนโยบายที่สำคัญที่สุด

๕. เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีคณะจำนวนมากและดำเนินการไปตามทิศทางของแต่ละคณะ การจัดกลุ่มให้อยู่ในหมวดหมู่ที่เหมาะสมเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการไปในทิศทางเดียวกัน และการเรียนข้ามหลักสูตรในกลุ่มคณะเหล่านั้นจะสามารถทำงานได้ การจัดกลุ่มมีประโยชน์มากเพราะสามารถจัดการเรียนการสอนในกลุ่มเดียวกันได้หลายรูปแบบ และจะทำให้ทราบว่ากลุ่มใดเป็นกลุ่มหลักของมหาวิทยาลัยที่จะสนับสนุน และเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ เห็นควรที่ได้จัดตั้งสำนักงาน Transformation ขึ้นมา และมีผู้รับผิดชอบดูแลอย่างจริงจัง

จะทำให้สามารถดำเนินการไปได้ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ไปทำงานให้กับหน่วยงานภายนอกเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้น ควรนำบุคลากรเหล่านั้นกลับมาทำเรื่องเหล่านี้ให้สำเร็จเพื่อให้ระบบพร้อมที่จะเดินหน้าต่อไป และ Transformation ไปพร้อมกัน

๖. ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเรื่อง Transformation ซึ่งมีใช้เพียงเรื่องของ Digital Transformation หรือการปรับรูปแบบการเรียนการสอน แต่จะต้องทำการ Transformation ของระบบการบริหารจัดการด้วย และเพื่อให้การดำเนินการประสบผลสำเร็จ เห็นควรที่สภามหาวิทยาลัย จะได้ให้การสนับสนุนมหาวิทยาลัย โดยการกำหนดให้มีหน่วยงานกำกับดูแลการ Transform มหาวิทยาลัยในทุกมิติร่วมกัน ตระหนักทั้งในเรื่องทรัพยากรที่มีอยู่ เรื่องของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมถึงเรื่องของ Implementation ของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะต้องมีหน่วยงานทำหน้าที่อย่างเต็มเวลา ในการดูแลเรื่องเหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องในเชิงนโยบาย เชิงการบริหาร และสิ่งที่สำคัญ คือ การประเมินผลความคืบหน้าเพื่อนำมาสู่การปรับในเชิงนโยบาย ซึ่งมหาวิทยาลัยยังไม่มีหน่วยงานที่จะรับผิดชอบโดยตรง สิ่งนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยสภามหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย

๗. การนำเสนอของฝ่ายวิชาการควรที่จะมีการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบกับคู่แข่ง และเปรียบเทียบกับปีที่แล้วหรือ ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา จะเป็นลักษณะของการนำเสนอเชิงสถิติที่จะทำให้ กรรมการสภามหาวิทยาลัยได้เห็นภาพว่า มหาวิทยาลัยมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือไม่ดีอย่างไร นอกจากนี้ จะมีการนำเสนอเฉพาะส่วนที่ติด ๑ ใน ๕ เท่านั้น อาจจะมีอีกหลายส่วนที่มีอันดับลดลง ควรจะนำเสนอข้อมูลเหล่านี้เพื่อนำมาหารือกันเพิ่มเติมด้วย

๘. การที่จะทำให้ มธ. เป็นมหาวิทยาลัยที่ตีพิมพ์ผลงานวิจัยออกไปสู่โลกภายนอกให้มากขึ้นได้นั้น ในอนาคตมหาวิทยาลัยจะต้องลดจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีลง และเพิ่มจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาโทและเอกให้มากขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำได้ยากมาก

๙. ในประเด็นผลงานการวิจัย เห็นควรที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการเพื่อให้ KPI ในทุกเรื่อง ในมุมของการวิจัยหรือผลงานตีพิมพ์เป็น ๑ ใน ๓ ของประเทศไทย โดยให้อยู่ใน ๓ อันดับแรกของประเทศในทุก ๆ ด้าน

๑๐. ในกรณีที่มีการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับแนวหน้า มหาวิทยาลัยวิจัยระดับแนวหน้ามีความหมายอย่างไร ซึ่งในภาคธุรกิจจะพิจารณาในเชิงของปริมาณ เป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ มีผลงานวิจัยขนาดใด จำนวนมากน้อยเพียงใด ใช้อาจารย์มากน้อยเพียงใด และจำนวนอาจารย์ที่ทำงานวิจัยเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยอื่น และนอกจากปริมาณแล้ว จะต้องพิจารณาในเรื่องของ Value ด้วยว่า ทำงานวิจัยไปแล้ว จะวัด Value ของงานวิจัยอย่างไร

๑๑. เรื่องทุนวิจัย นอกจากในภาครัฐแล้ว ภาคธุรกิจเอกชนโดยส่วนใหญ่จะมีการกำหนดงบประมาณสำหรับการวิจัยไว้ด้วย เห็นควรที่มหาวิทยาลัยจะได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องจัดหารายได้จากงบประมาณของบริษัทเอกชนให้ได้ ๒๐ - ๓๐% ซึ่งจะเป็นผลที่ทำให้ได้รับทุนวิจัยอย่างแน่นอน

๑๒. ในการทำวิจัยจะต้องมีการตีพิมพ์ผลงานในระดับนานาชาติในวารสารต่าง ๆ ซึ่งเป็น Pure Research แต่ยังมี Applied Research เห็นควรที่ส่วนงานที่ทำวิจัยให้ความสำคัญกับ Applied Research ด้วย จะเป็นตัวที่สามารถหาทุนเข้ามาเพื่อที่จะสนับสนุนทุนในส่วนที่เป็น Pure Research ได้ด้วย และผลของการวิจัยในส่วนของ Applied Research จะไปเข้าสู่ประเด็นที่มีการนำเสนอไว้ว่า การวิจัยจะเน้นการตีพิมพ์ผลงาน และเพื่อตอบโจทย์ของสังคม การทำ Applied

Research จะทำให้ผลงานเหล่านี้ไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมได้ด้วย และนำทุนกลับมาด้วย

๑๓. เมื่อพิจารณาถึงบทบาทของมหาวิทยาลัยในทิศทางข้างหน้า จะเป็นแหล่งสำคัญในการออกแบบสังคมในอนาคต เห็นควรที่ได้มีการทำงานวิจัยที่เชื่อมโยงระหว่างศาสตร์เข้าด้วยกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่ยาก งานลักษณะนี้จะทำให้มหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็งขึ้น และทำให้อาจารย์ระหว่างศาสตร์ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ในขณะนี้มีลักษณะเหมือนเป็นไซโล กล่าวคือ งานสังคมศาสตร์ก็ทำไป งานทางด้านวิทยาศาสตร์ก็ทำไป การเชื่อมโยงนี้จะเป็นจุดแข็งที่สุดที่มหาวิทยาลัยมี หากเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น

มติที่ประชุม

มอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมรับผิดชอบของที่ประชุมไปพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่อง ทิศทางใหม่ของงานบริการประชาชน : ศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ กับการเปลี่ยนแปลงสถานะมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในสังคมไทย

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติแถลงว่า โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติเป็นโรงพยาบาลเพื่อประชาชน “TUH FOR ALL”

วิสัยทัศน์ (Vision) : รพธ. ๔.๐ องค์กรแห่งอนาคตเพื่อประชาชน

พันธกิจ (Mission) ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : สร้างระบบบริการและการรักษาพยาบาลที่ล้ำสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : สร้างระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : สร้างระบบพัฒนาคุณภาพเพื่อความยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : มุ่งสู่องค์กรแห่งอนาคต

ค่านิยมหลัก (Core Value) Think “Transforms”

Tran : Transform : เราจะเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงเพื่อความสำเร็จในการก้าวไปสู่องค์กรแห่งอนาคต

S : Spirit of Thammasat : เราจะยึดมั่นในจิตวิญญาณธรรมศาสตร์ "โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เพื่อประชาชน"

For : Focus on Results : เราจะพัฒนามาตรฐานคุณภาพ เพื่อมุ่งเน้นสู่ผลลัพธ์ความเป็นเลิศ

M : Managements by Fact : เราจะมีข้อมูลโปร่งใสและใช้ข้อเท็จจริงในการบริหารจัดการองค์กร

S : System Perspective : เราจะมีมุมมองเชิงระบบ มุ่งเน้น 3P และมองภาพรวมเห็นการเชื่อมโยงอย่างครอบคลุมทุกองค์ประกอบ"

โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติมีจำนวนเตียงในปี ๒๕๖๕ อยู่ที่ ๘๔๔ เตียง (อัตราครองเตียงเฉลี่ย ๗๙.๒๕%) ประกอบด้วยเตียงสามัญ ๕๒๑ เตียงพิเศษ ๓๒๓ เตียง ICU ๑๓๐ เตียง และห้องผ่าตัด ๒๑ ห้อง มีศูนย์ความเป็นเลิศทางคลินิก (Center of Excellence) จำนวน ๕ ศูนย์ ได้แก่

๑. ศูนย์ความเป็นเลิศทางหลอดเลือดสมอง (Stroke Center)
๒. ศูนย์ความเป็นเลิศทางด้านเบาหวาน (ศูนย์เบาหวานระดับ ๓)
๓. ศูนย์ความเป็นเลิศทางด้านโรคมะเร็ง
๔. ศูนย์หัวใจธรรมศาสตร์
๕. ศูนย์ตาธรรมศาสตร์

จำนวนบุคลากรของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ รวมทั้งสิ้น ๔,๐๘๘ คน อยู่ภายใต้การบริหารของคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ โครงสร้างของโรงพยาบาลฯ ประกอบด้วย ๘ ฝ่าย ดังนี้

๑. ฝ่ายการแพทย์
๒. ฝ่ายการพยาบาล
๓. ฝ่ายการเภสัชกรรม
๔. ฝ่ายสหเวชศาสตร์
๕. ฝ่ายสนับสนุนบริการ
๖. ฝ่ายทันตกรรม
๗. ฝ่ายบริหารโรงพยาบาล
๘. ฝ่ายแผนและการคลัง

แผนขยายบริการ

ปี ๒๕๖๖ : อาคารผู้ป่วยนอกด้านรังสีวิทยาและห้องปฏิบัติการ (อาคารชวนชูชาติ
วพน.๗)

ปี ๒๕๖๗ : ศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์

ศูนย์เวชศาสตร์ผู้สูงอายุ (ศูนย์ธรรมศาสตร์ ธรรมรักษ์)

ศูนย์อาหารโรงพยาบาลธรรมศาสตร์

ปี ๒๕๖๘ : อาคาร ๘๘ ปี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปี ๒๕๗๐ : อาคาร ๙๐ ปี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

โครงการก่อสร้างศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ จัดตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ซึ่งได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะบรรเทาปัญหาการขาดแคลนพื้นที่บริการและยกระดับการรักษาพยาบาลที่ยืดผู้ป่วยเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายภายใต้ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ และสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แผนกลยุทธ์ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ปลุกฝังจิตวิญญาณธรรมศาสตร์ และทำนุบำรุงสังคม ประชาธิปไตย คุณธรรม ศิลปะ วัฒนธรรม ให้แก่ประชาชน และสังคมผ่านกิจกรรมในหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมบริการทางวิชาการแก่สังคม รวมถึงการให้บริการสุขภาพแบบองค์รวมแก่สังคมอย่างสม่ำเสมอ โดยมีเป้าประสงค์ ดังนี้

๑. บุคลากรและนักศึกษามีความตระหนักในเรื่องความเป็นธรรมศาสตร์ และมีบทบาทในการส่งเสริมทำนุบำรุง ศิลปะ วัฒนธรรม และพัฒนาสังคมร่วมกับภาคประชาชน

๒. นักศึกษา บุคลากร และประชาชนได้รับการบริการสุขภาพที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

ศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ มีเป้าหมายการให้บริการรักษาพยาบาลที่เป็นเลิศ มีมาตรฐานระดับสากลแก่ผู้ป่วย พร้อมกับการสร้างผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ และงานวิจัยเพื่อสุขภาพที่ดีของคนไทยอย่างยั่งยืน สามารถรองรับ ๔ พันธกิจหลัก ดังนี้

(๑) ด้านการรักษาพยาบาล

(๒) ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ

(๓) ด้านการวิจัย

(๔) ด้านการเรียนการสอน

โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(๑) เพิ่มทางเลือกให้กับผู้รับบริการ

(๒) สนับสนุนด้านงบประมาณของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ

(๓) ส่งเสริมและนำศักยภาพของบุคลากรทางการแพทย์มาให้บริการอย่างเต็มที่

(๔) นำความรู้จากการบริหารงานมาพัฒนาศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ และโรงพยาบาล

ธรรมศาสตร์ฯ

(๕) สร้างนวัตกรรมบริการโดยเน้นการบริหารงานอย่างมีคุณภาพ

กลุ่มลูกค้าของศูนย์การแพทย์

๑. ลูกค้าที่ชำระเงินสด

๒. ลูกค้าบริษัทประกัน

๓. ลูกค้ารัฐวิสาหกิจ (กลุ่มผู้บริหาร)

๔. ลูกค้าบริษัทเอกชน (กลุ่มผู้บริหาร)

๕. ลูกค้าเดิมจาก Premium Clinic

ทั้งนี้ การประชุมคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ระเบียบวาระที่ ๓.๔ เรื่อง การปรับหน่วยงานเข้าโครงสร้างของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ (ศูนย์ธรรมศาสตร์ ธรรมรักษ์/ศูนย์ดวงตาประดิษฐ์/ศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์) ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีหน่วยงานศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์

นอกจากนี้ เนื่องจากโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติจะครบรอบ ๓๖ ปี ในปี ๒๕๖๖ ในเรื่องข้อมูลพื้นฐานองค์กร ขอน้อมนำปรัชญาของผู้ประศาสน์การของมหาวิทยาลัย ในเรื่องของการอุปมาประดุจบ่อน้ำบาดาลความกระหายของราษฎร ซึ่งโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ได้ทำการรักษาพยาบาลประชาชนทั่วประเทศที่ประสบปัญหาความยากลำบาก โดยมีปณิธานว่าเป็นโรงพยาบาลเพื่อประชาชน TUH FOR ALL เมื่อ ๕ ปีที่ผ่านมา โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือทำให้เป็นโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ๔.๐ และนำในเรื่องของดิจิทัลเข้ามา เป็นองค์กรแห่งอนาคตเพื่อประชาชน สิ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนจะเป็นในส่วนของพันธกิจ ซึ่งจะมีในเรื่องของการให้บริการดูแลรักษาพยาบาลที่เป็นเลิศ การสนับสนุนการเรียนการสอนคณะต่าง ๆ สายสุขภาพ สายสังคมศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี นอกจากนี้ยังเป็นองค์กรวิชาการที่สนับสนุนและชี้นำสังคมซึ่งเป็นจุดเด่นที่ติดมากับ มธ. สุดท้ายในเรื่องของการสร้างงานวิจัยและนวัตกรรม โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ มีศูนย์นวัตกรรมสุขภาพธรรมศาสตร์ ซึ่งสามารถที่จะผลิตในเรื่องของงานวิจัยและนวัตกรรมเชิงประยุกต์ให้โดดเด่นขึ้นมาพอสมควร ในเรื่องของยุทธศาสตร์ทั้งหมด จะมีในเรื่องของการดำเนินงาน สร้างระบบบริการและระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพ การสร้างระบบพัฒนาคุณภาพอย่างยั่งยืน รวมถึงการเป็น

องค์กรแห่งอนาคตในเรื่องของเครือข่ายและวิสัยทัศน์นวัตกรรมต่าง ๆ ในส่วนของ Think Transforms ที่จะต้องเร่งให้เกิดการพัฒนาในช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญนี้ เพื่อที่จะตอบโจทย์ประชาชนและมหาวิทยาลัย จุดเด่นที่ได้รับการประเมินจะเป็นเรื่องของ Transforms และเรื่องของ Spirit of Thammasat ซึ่งอยู่ใน Core Value โดยทางสถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (สรพ.) ได้มาประเมิน จึงเห็นว่า จุดเด่นนี้เป็นจุดเด่นที่ทำให้โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ก้าวเข้าสู่โรงพยาบาลชั้นนำและโรงพยาบาล แนวหน้าของประเทศต่อไปได้ ในด้าน Strategic Advantages เนื่องจาก มธ. มีโรงเรียนแพทย์ที่ทันสมัย และแพทย์รุ่นใหม่ที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน รวมถึงบุคลากรรุ่นใหม่ สามารถที่จะก้าวทันเทคโนโลยี ความมีชื่อเสียงและเครือข่ายต่าง ๆ ทำให้โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ สามารถเป็นที่พึ่งของสังคม และเจริญก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ รวมถึงมีการบริหารจัดการที่จัดระบบไว้อย่างคล่องตัว และมีฐานะการเงินที่ มั่นคง ส่วนเรื่องของโอกาสเชิงกลยุทธ์ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ มีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในระบบของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ทั้งหมดเพื่อที่จะเข้าสู่การเป็น Digital Hospital และการที่ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ก็มีความเชี่ยวชาญ และได้มีการพัฒนาศูนย์ธรรมศาสตร์ธรรมรักษ์ ในการที่จะก้าวไปสู่เรื่องของศูนย์ ผู้สูงอายุ อย่างไรก็ตาม เรื่องของการส่งเสริมงานวิจัยและนวัตกรรมยังคงเป็นภารกิจหลักของ มธ. และโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ด้วยเช่นกัน การปรับตัวในเรื่องโครงสร้างของการบริหาร อาจจะพบ ปัญหาเนื่องจากการเป็นการเติบโตอย่างรวดเร็ว เรื่องการแบ่งงาน และการดำเนินการต่าง ๆ รวมถึง เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ค่อนข้างมีราคาสูง ไม่ว่าจะเป็น Robotics ระดับ ๑๕๐ ล้านบาท และเครื่องฉายแสงระดับ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องลงทุน สุดท้ายเรื่องของ การปรับเปลี่ยนและวิธีการเบิกจ่ายเงินของภาครัฐ อาจส่งผลกระทบต่อการรายได้ของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของโรคภัยไข้เจ็บ โรคอุบัติใหม่ เช่น Covid - ๑๙ เพราะฉะนั้นสมรรถนะหลักของ มธ. จะทำให้โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ก้าวต่อไป อย่างมั่นคง สมรรถนะเหล่านี้จะเป็นด้านของ Academic Collaboration ด้าน Digital Hospital ที่สามารถจะทำได้ครบ ๑๐๐% และสุดท้าย คือ Supra Tertiary Care Hospital ซึ่งเป็นการดูแลเรื่อง โรคที่มีความซับซ้อน เช่น การผ่าตัดเปลี่ยนถ่ายหัวใจ การผ่าตัดเปลี่ยนถ่ายอวัยวะ รวมถึงการฉายแสง ที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งขณะนี้สามารถทำได้ครบถ้วนในทุกสาขา โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ อยู่ในบริบทเขตสุขภาพที่ ๔ มีโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยอีกสองแห่งอยู่ที่จังหวัดนครนายก คือ โรงพยาบาลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ และจังหวัดนนทบุรี คือ โรงพยาบาลปัญญานันทภิกขุ ซึ่งขณะนี้ถือว่าโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ใหญ่ที่สุดในภาคที่ ๔ ภาพโดยรวมของโรงพยาบาล ธรรมศาสตร์ฯ มีพื้นที่ติดถนนพหลโยธินด้านหน้าของมหาวิทยาลัยประมาณ ๑๒๐ ไร่ และมีคณะต่าง ๆ ในศูนย์สุขภาพศาสตร์รายล้อม ทำให้การดำเนินงานเป็นไปได้โดยง่าย ศักยภาพโดยรวม ๆ โรงพยาบาล ธรรมศาสตร์ฯ มี ๘๔๔ เตียง เตียงสามัญ ๕๒๑ และเตียงพิเศษ ๓๒๓ และมีครบในทุกสาขาวิชา และเตียงที่มีความสำคัญ คือ เตียง ICU ซึ่งสามารถที่จะทำได้ตามมาตรฐาน คือ ๑๐% ของเตียงทั้งหมด ในส่วนของ Center of Excellence จะมีความสำคัญแบ่งได้ ๕ เรื่อง คือ (๑) จะต้องประกอบไปด้วย ทีมสหสาขาวิชาชีพ (๒) มีผลลัพธ์ทางคลินิกที่เป็นเลิศ (๓) มีการพัฒนาระบบดูแลร่วมกับโรงพยาบาล เครือข่ายอย่างต่อเนื่องในระดับประเทศ (๔) มีการพัฒนาด้านวิชาการ และ (๕) มีความยั่งยืน ซึ่งมี ๕ ศูนย์ด้วยกัน คือ

๑. ศูนย์ความเป็นเลิศโรคหลอดเลือดสมอง (Stroke Center)

๒. ศูนย์ความเป็นเลิศเบาหวาน (ศูนย์เบาหวานระดับ ๓)

๓. ศูนย์ความเป็นเลิศทางด้านโรคมะเร็ง

๔. ศูนย์หัวใจธรรมศาสตร์

๕. ศูนย์ตาธรรมศาสตร์

ในส่วนของจำนวนผู้ป่วยนอก ๑,๒๐๐,๐๐๐ คนต่อปี หากเทียบกับขนาดของโรงพยาบาลแล้วความหนาแน่นค่อนข้างสูง จำนวนผู้ป่วยใน (IPD) ประมาณ ๑๔,๐๐๐ คน และในส่วนของผู้ป่วยฉุกเฉินและผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัดมีค่อนข้างสูง สิทธิการรักษาพยาบาล มีรายรับโดยเฉลี่ยประมาณ ๕,๕๐๐ ล้านบาท ส่วนใหญ่จะแบ่งเป็น OPD และ IPD (ผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน) ๔๐% คือ ชำระด้วยตนเอง และอีก ๓๑% คือ ชำระจากกรมบัญชีกลาง ในด้านของประกันสุขภาพถ้วนหน้าอยู่ที่ ๑๗% และเบิกจ่ายตามสิทธิรักษาทุกโรค ๓๒% ในส่วนของบุคลากร ขณะนี้มีประมาณ ๔,๐๐๐ คน ในส่วนที่เด่น ๆ จะเป็นส่วนของแพทย์เฉพาะทางจากคณะแพทยศาสตร์ ๓๐๐ คน และของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ อีก ๑๐๐ คน รวมเป็น ๔๐๐ คน มีแพทย์ประจำบ้านอีก ๒๐๐ คน โดยภาพรวม คือ มีแพทย์ที่มีใบประกอบวิชาชีพประมาณ ๖๐๐ คน ทันตแพทย์อีก ๑๐๐ คน พยาบาล ๑,๒๐๐ กว่าคน ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงมากเมื่อเทียบกับจำนวนเตียง ถือว่าเป็นบุคลากรในเชิงวิชาชีพหลัก อีกทั้งยังมีสายสนับสนุนทั้งหมดประมาณ ๒,๐๐๐ คน

โครงสร้างเชิงบริหาร จะมีอธิการบดีเป็นประธานคณะกรรมการบริหารของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ มีผู้อำนวยการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ และรองผู้อำนวยการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ๔ คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ๖ คน และที่ปรึกษาอีก ๓ คน

ในเชิงของการดำเนินการ หากดูตามขนาดโรงพยาบาล จำนวนเตียงมากที่สุดจะเป็นของโรงพยาบาลศิริราชมีจำนวน ๒,๓๐๐ เตียง โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ประมาณ ๒,๒๐๐ เตียง โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และโรงพยาบาลรามาธิบดีประมาณ ๑,๕๐๐ เตียง โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ จะอยู่ที่ ๗๐๐ - ๘๐๐ เตียง ซึ่งหากเทียบแล้วโรงพยาบาลที่เป็นโรงเรียนแพทย์ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ จะอยู่ ๑ ใน ๔

เรื่องของการขยายบริการ ตามที่วางแผนไว้ ๕ ปีข้างหน้า คือ ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จะเปิดในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ คือ อาคารชวนชูชาติ วพ.๗ เกี่ยวกับเรื่องของผู้ป่วยนอก รังสีวิทยา และห้องปฏิบัติการ และอาคารศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ ซึ่งจะกล่าวถึงในช่วงต่อไป โดยจะเปิดปลายปี ๒๕๖๖ ซึ่งโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ได้รับงบประมาณ และออกแบบแล้วเสร็จ จะมีสองส่วน คือ อาคารเวชศาสตร์ผู้สูงอายุเป็นอาคารผู้ป่วย ๑๕๐ เตียง และอาคาร ๘๘ ปี ซึ่ง มธ. ได้ผู้รับเหมาเรียบร้อยแล้ว และวางแผนจะดำเนินการ คือ อาคาร ๘๐ ปี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นอาคารผู้ป่วยใน (IPD) และรังสีวิทยา เป็นอาคารที่มีผู้ป่วยในอีก ๒๐๐ เตียง รวมเป็น ๑,๔๐๐ - ๑,๕๐๐ เตียง โดยเป็นขนาดมาตรฐานของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัย

เรื่องของระบบบริการศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ จะเป็นเรื่องของความเป็นเลิศ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ และจะเน้นในเรื่องของการบริการที่เป็น Premium Service และ Excellence Service ที่อยู่ภายในศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ กรณีอาคารเวชศาสตร์ผู้สูงอายุ (ศูนย์ธรรมศาสตร์ธรรมรักษ์) ขณะนี้มี ๔๔ ไร่ สุดท้ายจะเป็นเรื่องของอาคารชวนชูชาติ สิ่งที่น่าจะเป็น Digital hospital และ Cyber security ซึ่งได้รับรองมาตรฐาน ISO ๒๗๐๐๑ รวมถึงยังมีการทำในเรื่อง

ของ CPOE (Computerized Physician Ordering Entry System) คือ การนำคำสั่งแพทย์เข้าสู่ระบบ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลแรก ๆ ที่สามารถทำได้ครบวงจร ในส่วนของ Business Model ที่เป็น Virtual Clinic ได้มีการจัดตั้งขึ้นที่ มธ. ท่าพระจันทร์ ซึ่งจะได้เชื่อมต่อกับโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ หากนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ Robotic เมื่อนำโรบอทมาใช้แทนคน ระยะเวลาการเบิกจ่ายเงินจากการใช้เวลา ๓๐ - ๔๐ วัน จะเหลือเพียง ๓๐ นาที เท่านั้น โดยดูได้จาก Premium Clinic ที่เป็นต้นแบบของอาคารศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ในอนาคต

สุดท้ายจะขอสรุปเพื่อให้เห็นในภาพรวม โดยในช่วง ๑๐ ปีแรก จะเป็นระดับทุติยภูมิ คล้าย ๆ กับโรงพยาบาลอำเภอ คือ มีเพียง ๓๐ - ๑๐๐ เตียงเท่านั้น ต่อมาเมื่อมีคณะแพทยศาสตร์ มีอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ จึงได้เริ่มพัฒนาเป็นระดับตติยภูมิกล้ายกับโรงพยาบาลจังหวัด ในปี ๒๕๕๑ - ๒๕๖๐ (ทศวรรษที่ ๓) ได้มีการพัฒนาเรื่องของศูนย์ความเป็นเลิศ เน้นหนักในเรื่องของงานวิจัย ทำให้ศักยภาพเพิ่มขึ้นอย่างมาก และต่อยอดได้ สามารถดูแลรักษาโรคที่ซับซ้อนได้ เกือบจะครบ ๑๐๐% ซึ่งโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ เป็นผู้นำในเรื่องของการทำ Digital Hospital โดยทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่กำลังดำเนินการ และในวาระครบรอบ ๓๖ ปี จะเป็นการสร้างแบรนด์ และพลิกโฉมโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ในการเข้าสู่การดูแลรักษาโรคที่ซับซ้อน และคืนประโยชน์สู่สังคมต่อไป

รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ จิตตินันต์ หะวานนท์ ผู้อำนวยการโครงการศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ กล่าวว่า ศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์จะเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการบริหารงาน ซึ่งรูปแบบใหม่ที่จะเกิดขึ้นจำเป็นต้องได้รับความอนุเคราะห์จากกรมการสาธารณสุข ทั้งเรื่องการบริหารงาน งานบุคคล โดยโครงการนี้คิดขึ้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ ได้รับงบประมาณ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ และจะเสร็จสิ้นปี ๒๕๖๖ โครงการนี้เป็นโครงการที่วางแผนมาก่อนในระยะยาว ซึ่งการมีศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ โดยใช้ Concept ของ Hospital Complex เป็นการอยู่ร่วมกันในส่วนการบริการด้านการพยาบาลของโรงพยาบาลฯ บนพื้นฐานแนวคิดที่โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ มีทรัพยากรที่มีความสามารถในหลาย ๆ เรื่อง และในบางอย่างที่โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ จำเป็นต้องเพิ่มการขยายการบริการหรือคุณภาพการบริการ ซึ่งศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์จะเป็นส่วนเสริมกับโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ เพื่อให้ศักยภาพครอบคลุมมากขึ้น เพื่อให้คนไข้ได้รับบริการที่หลากหลายและคนไข้ที่ต้องการได้รับการบริการที่เป็นพิเศษ รวมทั้งตอบโจทย์ทางด้านการบริหาร เนื่องจากโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ต้องรับภาระหลาย ๆ เรื่อง เช่น ทางด้านงบประมาณ ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นส่วนเสริมที่จะจัดหางบประมาณที่จะสนับสนุนการดำเนินการของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ในภาพรวม เพราะฉะนั้น สิ่งที่โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ มีความเชี่ยวชาญอยู่แล้ว ทางศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ก็จะใช้ร่วมกันได้ เช่น Facility ต่าง ๆ เพื่อให้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้ใช้อย่างคุ้มค่าที่สุด

ความเป็นมาของศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ เพื่อตอบสนองพันธกิจของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ เพื่อที่จะเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ที่รองรับผู้ใช้บริการในระดับภูมิภาค คือ จากภาคเหนือตอนล่าง และภาคกลางตอนบน ขณะนี้มีโรคอุบัติใหม่เกิดขึ้น รวมถึงการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีเป้าหมายการให้บริการ ๔ ด้านด้วยกัน คือ (๑) ด้านการรักษาพยาบาล (๒) ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ (๓) ด้านการวิจัย (๔) ด้านการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์คือการสร้างขึ้นมาเพื่อเพิ่มทางเลือกของการบริการ ให้ผู้ป่วยมีทางเลือกเพิ่มมากขึ้น และยังสนับสนุนงบประมาณของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ และยังนำศักยภาพบุคลากรของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ

ให้ออกมาใช้ เพื่อนำความรู้เกี่ยวกับการแพทย์มาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ และจะพยายามสร้างนวัตกรรมทางด้านการบริการ ขอบเขต คือ เป็นทางเลือกของผู้ป่วย Premium กลุ่มที่มาใช้บริการ ก็จะเป็นกลุ่มที่รับภาระค่ารักษาพยาบาลได้เพราะค่ารักษาพยาบาลจะถูกปรับขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นสถานที่ที่ให้กับบุคลากรทางการแพทย์ได้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ รวมทั้งเป็นช่องทางที่จะหารายได้มาสนับสนุนโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ในส่วนของปณิธาน คือ การเป็นสถาบันทางการแพทย์ ทั้งผู้ให้และผู้รับของประชาชน ผู้ให้หมายความว่า เป็นผู้ให้ในแบบของค่ารักษาพยาบาลที่มีคุณภาพ และผู้รับในรูปแบบของการรักษาพยาบาล

ตราโลโก้ศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์ จะใช้คำว่า THAMC (Thammasat Advanced Medical Center) ในส่วนของงบประมาณ ได้รับจัดสรรทั้งสิ้น ๒,๒๖๙,๓๘๓,๗๐๐ บาท ตามแผนแล้ว อาคารนี้จะต้องแล้วเสร็จในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๖ แต่ด้วยมีการขยายสัญญาออกไป เพราะฉะนั้น ตัวอาคารจะแล้วเสร็จในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๗ ศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์จะมาพร้อมครุภัณฑ์ การแพทย์ด้วย

ตัวอาคารเป็นอาคาร ๑๐ ชั้น อาคารหลังนี้ถูกออกแบบให้เป็นอาคารอนุรักษ์พลังงาน ระดับพรีเมียม อาคารระดับพรีเมียมของโรงพยาบาลในประเทศไทยยังไม่มี ชั้นล่างจะมีที่จอดรถ ชั้น ๑ - ๔ เป็นที่รองรับผู้ป่วยนอก ชั้น ๕ จะเป็นห้องผ่าตัด และห้อง ICU ชั้น ๖ - ๙ จะรองรับผู้ป่วยใน ได้ถึง ๑๖๐ เตียง และชั้น ๑๐ จะเป็นสำนักงานและห้องประชุม ชั้นแรกจะเป็นโถง ชั้นสอง จะมีคลินิกอายุรกรรม ห้องยา คลินิกหัวใจ ชั้นสามจะเป็นคลินิกหู คอ จมูก คลินิกสูตินารีเวช คลินิก กุมารเวชสุขภาพจิต รวมถึงห้องยาและการเงิน แต่บางด้านจะไม่ใช้อาคารนี้ เช่น ศูนย์สวนหัวใจ โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ มีเครื่องสวนหัวใจ ๓ เครื่องแล้ว ซึ่งยังไม่จำเป็นต้องมีอีก ในชั้นสี่ หลัก ๆ จะเป็นศูนย์ส่องกล้อง มีทันตกรรม ตรวจสุขภาพ คลินิกผิวหนัง ศัลยกรรมต่าง ๆ ชั้นห้าเป็นห้องผ่าตัด และไอซียู ชั้นหก จะเป็นสวนดาตฟ้า และห้องผู้ป่วยเดี่ยวทั้งหมด ชั้น ๗ - ๙ จะเป็นผู้ป่วยเดี่ยวทั้งหมด และมีขนาดที่แตกต่างกัน ชั้น ๑๐ จะเป็นห้องประชุม เป้าหมายกลุ่มลูกค้าที่จะมาใช้บริการ คือ กลุ่มลูกค้าที่มี Third party หรือผู้จ่ายแทน เพราะฉะนั้น กลุ่มนี้มีความต้องการที่ได้รับการบริการที่สูงขึ้น รวดเร็วขึ้น สามารถพบอาจารย์แพทย์ได้โดยตรง เช่น กลุ่มลูกค้าบริษัทประกัน กลุ่มลูกค้า รัฐวิสาหกิจ กลุ่มลูกค้าบริษัทคู่สัญญา กลุ่มข้าราชการที่จ่ายเงินสดและนำไปเบิก กลุ่มลูกค้าข้าราชการเงินสด ขณะนี้โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ มีพรีเมียมคลินิก ทำให้กระบวนการรักษาพยาบาลไม่สะดุดไปต่อเนื่อง แต่ศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์จะทำให้สะดวกและไปต่อเนื่อง เมื่อมีศูนย์การแพทย์ธรรมศาสตร์แล้ว พรีเมียมคลินิกจะถูกยุบไป ซึ่งวางแผนว่า วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ จะเปิด Soft opening เนื่องจากเป็นวันครบรอบ ๓๖ ปี ของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ครบ ๓ รอบ และในปี ๒๕๖๗ จะเปิดครบทั้งหมดในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๖ ซึ่งจะครบรอบ ๔๐ ปี ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประธานกล่าวว่า โดยสรุป คือ จะมีการสร้างโรงพยาบาลในระดับเดียวกับโรงพยาบาล บำรุงราษฎร์ หรือโรงพยาบาลกรุงเทพขึ้นอีกแห่งหนึ่งใน มธ. ในช่วงที่จะมีการปรับปรุงโรงพยาบาล ธรรมศาสตร์ฯ ในหลายปีที่ผ่านมาได้มีการกำหนดเป้าหมายว่า จะทำให้โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ มีภาพลักษณ์ที่ดี และมีบริการในระดับเดียวกับโรงพยาบาลเอกชน ในลักษณะเดียวกับโรงพยาบาล วิภาวดี โรงพยาบาลระดับรองลงมา แต่ขณะนี้จะกำหนดมาตรฐานให้เหมือนโรงพยาบาลกรุงเทพ หรือโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ โดยจะแยกระบบออกมาต่างหาก ความเป็นโรงพยาบาลในมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคลเดียวที่บริหารจัดการ หากจะสร้างโรงพยาบาลอีกแห่งหนึ่ง แต่ยังอยู่ใน มธ.

จึงจำเป็นจะต้องมีระเบียบข้อบังคับอีกมาก ซึ่งจะขออนุญาตให้ศูนย์การแพทยศาสตรศึกษาทำสัญญาจ้างบุคลากร และสามารถออกไปแสวงหาเงินที่ไม่ใช่ของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ แต่เป็นของศูนย์การแพทยศาสตรศึกษา ขออนุญาตให้โรงพยาบาลที่อยู่ภายใต้โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ สามารถที่จะจ้างบุคลากรเองได้ และมีเงินเป็นของตัวเอง และถือเป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ แต่แยกบัญชีออกไปมีผู้สั่งจ่ายเงินต่างหาก ซึ่งมีหลายเรื่องที่จะต้องดำเนินการในลักษณะที่เป็นสถานพยาบาล จะต้องมีความคล่องตัวและให้บริการให้ได้เหมือนโรงพยาบาลเอกชน โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ใช้เวลา ๑ ปีเศษ ในการตั้งทีมงาน ซึ่งมีคำถามเกิดขึ้นมากมาย เช่น จะใช้ผ้าคลุมเตียงหรือปลอกหมอนของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ด้วยหรือไม่ กรณีนี้จะมีใช้นั้น หากเป็นโรงพยาบาลกรุงเทพจะใช้อีกแบบหนึ่ง คำถามคือ ผู้ใดจะเป็นผู้สั่ง ยาที่ใช้จะมีคุณภาพเดียวกันหรือไม่ คำตอบแทนอาจารย์แพทย์เป็นอย่างไร ซึ่งเรื่องเหล่านี้ในกลางปีนี้เป็นต้นไป โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ จะขอเสนอขอความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยในรูปแบบเดียวกับที่โรงพยาบาลศิริราช หรือโรงพยาบาลรามาธิบดี เริ่มต้นมาแล้ว ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการบริการพัฒนาบริการประชาชนของมหาวิทยาลัยอีกด้วย มีความตั้งใจว่าผู้ที่มาใช้บริการจะต้องมีเงินสดจ่าย แต่จะไปเบิกจากที่ใด จะเป็นอีกเรื่องหนึ่งทำให้โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ จะได้รับเงินเต็มจำนวน และนำมาใช้ในการพัฒนาและขยายงานของโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ต่อไป

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ที่ประชุมเสนอข้อสังเกตโดยสรุป ดังนี้

๑. ในการคิดค่ารักษาพยาบาลและค่าบริการต่าง ๆ ของศูนย์การแพทยศาสตรศึกษาไม่ควรจะมีอัตราที่สูงเกินไป ซึ่งจะต้องคำนึงถึงชื่อเสียงของ มธ. และการเป็น Public services รวมทั้งจะต้องไปเป็นการมุ่งที่จะทำกำไรด้วย โดยอาจจะต้องไปศึกษารูปแบบของโรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งคิดค่ารักษาพยาบาลที่ไม่สูงมาก มีบริการที่ดีมาก และสามารถเบิกจ่ายตรงจากกรมบัญชีกลางได้ โดยจะจ่ายเฉพาะส่วนต่าง

๒. ในกรณีที่ประสงค์จะสร้างความแตกต่างระหว่างศูนย์การแพทยศาสตรศึกษาและโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ และให้บริการในลักษณะที่เป็นโรงพยาบาลในรูปแบบเอกชน จะต้องใช้เงินทุนที่สูงมากและเงินทุนที่จะต้องพัฒนาต่อยอด เพราะฉะนั้น โรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ จะมีการวางแผนที่จะใช้เงินทุนอย่างไร

๓. กรณีบุคลากรของศูนย์การแพทยศาสตรศึกษา จะต้องทำการคัดเลือกให้ดี และมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน เพราะการให้บริการของศูนย์ฯ จะไม่เหมือนกับโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ และบุคลากรจะมีความหลากหลายมาก รวมทั้งจะต้องคำนึงถึงความรู้สึกและความเท่าเทียมกันของบุคลากรในกลุ่มต่าง ๆ เพราะอัตราค่าตอบแทนจะไม่เท่ากัน

๔. ในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ของศูนย์การแพทยศาสตรศึกษา และโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ ควรจะได้คำนึงถึงการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และเป็นลักษณะเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน

๕. ศูนย์การแพทยศาสตรศึกษาจะมีระบบการให้บริการกับศิษย์เก่า และบุคลากรของ มธ. อย่างไร

๖. เนื่องจากโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ฯ มีขนาดใหญ่ ศูนย์การแพทยศาสตรศึกษาจะต้องมีลักษณะที่กะทัดรัด และการบริหารจัดการที่คล่องตัวมากขึ้น

มติที่ประชุม

มอบหมายให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติรับข้อสังเกตของที่ประชุมไปพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่อง แนวทางการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานของสภามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เลขานุการสภามหาวิทยาลัยแถลงว่า จากที่ได้รับโจทย์จากคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยให้ไปพิจารณาทบทวนวิธีการทำงานของสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้ใช้เวลาในการทำงานน้อยลง จากการทบทวนและพิจารณาสภาพปัญหาในการทำงานของสภามหาวิทยาลัยที่ผ่านมา มีทั้งหมด ๕ เรื่อง ที่เป็นปัญหาที่สำคัญ ดังนี้

๑) การจัดระเบียบวาระเข้าสู่การพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยมีจำนวนมาก ทำให้เวลาในการพิจารณาในรายละเอียดในประเด็นสำคัญน้อย

๒) หลายระเบียบวาระมีลักษณะเป็นงานประจำ ซึ่งโดยกฎระเบียบข้อบังคับทำให้มีความจำเป็นต้องเสนอสภามหาวิทยาลัย เช่น การพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ การปรับปรุงรายชื่อผู้รับผิดชอบหลักสูตร การขออนุมัติสำเร็จการศึกษา รวมถึงเรื่องอุทธรณ์ร้องทุกข์ต่าง ๆ แม้จะเป็นลักษณะของงานประจำ (Routine) แต่เพราะกฎหมายหรือระเบียบกำหนดให้เสนอสภามหาวิทยาลัย

๓) เป็นเรื่องที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยได้ให้ข้อสังเกตมามากพอสมควร คือ มธ. มีคณะ/หน่วยงานเป็นจำนวนมาก ทำให้เป็นภาระของกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่จะต้องหมุนเวียนไปประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารระดับคณะ/หน่วยงาน ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก การประเมินในแต่ละหน่วยงาน ใช้เวลาการประชุมทั้งหมด ๒ ครั้ง ซึ่งจะเป็นภาระที่เพิ่มขึ้นของกรรมการสภามหาวิทยาลัย

๔) จากประเด็นปัญหาดังกล่าวส่งผลทำให้การใช้เวลาของสภามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่หมดไปกับภาระงานเหล่านี้ และทำให้ประเด็นเรื่องของการหารือกันในเชิงนโยบายและเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยมีเวลาน้อยลง

๕) เรื่องของการกำกับติดตาม สภามหาวิทยาลัยไม่ค่อยได้มีโอกาสกำกับติดตามการดำเนินงานตามนโยบายในระดับคณะ/หน่วยงานต่าง ๆ

ที่กล่าวมาทั้งหมด ถือเป็นโจทย์สำคัญที่นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้ให้ข้อสังเกตมานั้น จึงขอเสนอแนวทางที่จะสามารถใช้ในการปรับปรุงการทำงานของสภามหาวิทยาลัยทั้งหมด ๓ เรื่อง ดังนี้

๑) ลดภาระที่ไม่จำเป็นของสภามหาวิทยาลัยลง

๒) จำเป็นต้องเน้นให้สภามหาวิทยาลัยได้มีบทบาทในการกำหนดทิศทางและนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัยมากขึ้น

๓) ที่ผ่านมามีช่องว่างระหว่างสภามหาวิทยาลัยกับคณะ/หน่วยงานต่าง ๆ มากพอสมควร จากที่คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้กล่าวไว้ ประเด็นเรื่องของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การดำเนินงานไม่ว่าจะเป็นการมอบนโยบายในเรื่องต่าง ๆ เป็นปัญหาในเรื่องการถ่ายทอดในเชิงนโยบาย

จากแนวคิดหลักทั้ง ๓ เรื่อง จำเป็นต้องมีการปรับปรุงการทำงานของสภามหาวิทยาลัย โดยปรับเปลี่ยนวิธีการในการดำเนินการของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งกรอบในการเสนอแนวทางปรับปรุง ๒ กรอบหลัก ดังนี้

๑) การปรับเปลี่ยนโดยไม่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับฯ มี ๔ แนวทาง ดังนี้

๑.๑ การมอบอำนาจในการทำงานมากขึ้น เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒ สภามหาวิทยาลัยได้มีการมอบอำนาจให้นายกสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี ซึ่งได้มอบอำนาจมากขึ้นแล้วในหลายเรื่อง เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ การแต่งตั้งรองอธิการบดี คณะกรรมการสรรหาคณบดีและหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้มอบอำนาจให้นายกสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีและให้กลับมารายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ ทั้งนี้ ถือเป็นกระบวนการที่ช่วยลดภาระการทำงานของสภามหาวิทยาลัยลงอย่างมาก ซึ่งปัจจุบันจะมีหลายเรื่องที่สามารถพิจารณามอบอำนาจได้ โดยที่ รองศาสตราจารย์ อานนท์ มาเฝ้า ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ได้ช่วยทบทวนแล้ว เช่น เรื่องของการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา อาจจะมีการมอบอำนาจให้กับคณะกรรมการการเงินเป็นผู้พิจารณาได้ เรื่องของการเช่าที่ราชพัสดุ สภามหาวิทยาลัยก็สามารถที่จะมอบอำนาจให้กับคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการมอบอำนาจไปมากแล้วก็ตาม จะมีหลายเรื่องที่ยังอำนาจเหล่านั้นถูกกำหนด โดยกระทรวง อว. หรือแม้แต่กฎหมายหลักหรือข้อบังคับหลักของมหาวิทยาลัยที่ยังกำหนดว่า บางเรื่องต้องผ่านการพิจารณาจากสภามหาวิทยาลัย เช่น เรื่องของการขออนุมัติตำแหน่งทางวิชาการ การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ แต่เดิมสภามหาวิทยาลัยได้มีมติมอบอำนาจให้กับคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ (ก.พ.ว.) ซึ่งกระทรวง อว. ได้ทักท้วงมา และต้องนำกลับเสนอให้สภามหาวิทยาลัยมีมติแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่ได้อยู่ในรายชื่อของกระทรวง อว. ซึ่งถือเป็นประเด็นที่ไม่สามารถมอบอำนาจได้

๑.๒ การใช้กลไกของคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งไว้แล้ว ในการประชุมครั้งที่ผ่านมา โดยรูปแบบ คือ การให้คณะกรรมการดังกล่าวกลั่นกรองประเด็นต่าง ๆ ก่อนนำเสนอสภามหาวิทยาลัย วิธีการหนึ่งที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ คือ การสรุปมติของคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยเมื่อเรื่องที่จะเสนอสภามหาวิทยาลัย มักจะเขียนเพียงคณะกรรมการการเงิน/คณะกรรมการนโยบายวิชาการมีมติเห็นชอบ และเสร็จสิ้นแต่เพียงเท่านั้น แต่หากสามารถที่จะแสดงถึงรายละเอียดให้ชัดเจนว่า คณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง เมื่อไปพิจารณาเรื่องต่าง ๆ แล้ว มีข้อสังเกตอย่างไร เช่น บางเรื่องที่เห็นชอบโดยไม่มีข้อสังเกต ก็ให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัยประกอบการพิจารณา จะทำให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาได้รวดเร็ว ฉะนั้น ในบางเรื่องที่คณะกรรมการมีมติเห็นชอบ แต่มีข้อสังเกตหรือความเห็น ให้ระบุให้ชัดเจนว่า ความเห็นของคณะกรรมการเป็นอย่างไร หากฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัยสามารถสรุปมติให้ง่ายและชัดเจนว่า จะอนุมัติแบบไม่มีเงื่อนไขหรืออนุมัติแบบมีเงื่อนไข มีข้อสังเกต จะทำให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น ดังนั้น เห็นควรให้คณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งได้กลั่นกรองและสรุปประเด็นในการเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ชัดเจน

๑.๓ การจัดหมวดหมู่ของระเบียบวาระในการประชุมสภามหาวิทยาลัย เรื่องต่าง ๆ ที่จะเข้าสู่การพิจารณาของสภามหาวิทยาลัย จะมีประเด็นแยกเป็นด้านต่าง ๆ ชัดเจนแล้ว เช่น ด้านยุทธศาสตร์ ด้านนโยบาย ด้านวิชาการ ด้านวิจัย ด้านบริหารบุคคล และด้านการเงินและบัญชี โดยหากสามารถแยกประเด็น หรือจัดหมวดหมู่เรื่องเหล่านี้ได้ และสามารถจัด Theme ของการประชุม

แต่ละครั้งได้ จะเป็นการช่วยทำให้เกิดการอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้มากขึ้น หากวิเคราะห์เรื่องที่จะเสนอสภามหาวิทยาลัยอย่างละเอียดถี่ถ้วนและจัดหมวดหมู่ จะสามารถกำหนดระเบียบวาระได้ชัดเจนว่า การประชุมในแต่ละครั้ง จะมี Theme หลักเป็นเรื่องใดบ้าง ซึ่งจะทำให้การประชุมสภามหาวิทยาลัยแต่ละครั้งมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยต้องรับไปสื่อสารกับรองอธิการบดีฝ่ายต่าง ๆ หากจะเสนอเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เข้าที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ต้องพิจารณาในเรื่องเหล่านี้ น่าจะช่วยให้สภามหาวิทยาลัยมีเวลาในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ในมิติที่เชื่อมโยงกันมากยิ่งขึ้น

๑.๔ การจัดประชุมร่วมกับคณะหรือหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเห็นควรที่จะต้องดำเนินการโดยที่ผ่านมาสภามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะประชุมเชิงงานประจำ แต่บางครั้งเรื่องที่มีความจำเป็นที่ต้องมีการสื่อสารในเชิงนโยบาย เห็นว่าจำเป็นต้องมีการเชิญให้คณบดีหรือผู้อำนวยการสำนัก/สถาบันที่เกี่ยวข้องได้เข้าร่วมประชุมกับสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้มีการหารือในประเด็นที่เป็นลักษณะในเชิงกลยุทธ์ให้มากขึ้น รวมไปถึงประเด็นเรื่องการติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ หากสามารถเปิด Session นี้ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยในบางเดือนหรือในรายไตรมาส โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มาหารือกัน เพื่อให้ข้อมูลหรือสื่อสาร จะทำให้การดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากข้อเสนอทั้งหมดสามารถดำเนินการได้ทันที โดยไม่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ เป็นเพียงการปรับรูปแบบการดำเนินการของสภามหาวิทยาลัยและฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

๒) การปรับเปลี่ยนโดยต้องอาศัยการแก้ไขข้อบังคับฯ ของสภามหาวิทยาลัย

กรณีเรื่องการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งได้รับ Feedback ว่าเป็นภาระที่สำคัญมากของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ปัจจุบันจะใช้วิธีการเวียนกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคนไปเป็นประธาน สลับเลขานุการสภามหาวิทยาลัยและผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัยไปเป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิการบดีและประธานสภาอาจารย์ ต้องเวียนไปทุกคณะ ทุกหน่วยงาน ซึ่งจะเป็นภาระของการประชุมอย่างมาก ขอเสนอแนวทางแก้ไขที่จะช่วยลดภาระ คือ วิธีการใช้คณะกรรมการถาวร (Standing Committee) โดยมีวาระที่ชัดเจน โดยจะต้องไปปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ มธ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานผู้บริหาร พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยอาจให้องค์ประกอบของคณะกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ๑ คน เป็นประธาน กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ๑ คน ประธานสภาอาจารย์ เป็นกรรมการ และจัดให้มีการประชุมอย่างสม่ำเสมอ เช่น ประชุมเว้นเดือน หรือทุก ๒ เดือน/ครั้ง โดยจัดกลุ่มคณะให้เข้ากับการประเมินในแต่ละรอบ และจัดระเบียบวาระครั้งหนึ่งเป็นการหารือเรื่องข้อมูล ต่อไปก็เชิญมาให้ข้อมูลหรือสัมภาษณ์ ซึ่งผลที่ได้จากการประชุมให้นำมารายงานสภามหาวิทยาลัย หากมีการปรับข้อบังคับในลักษณะนี้ จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้การประชุมของสภามหาวิทยาลัยใช้เวลาน้อยลง และสามารถให้เวลากับการให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นในเชิงกลยุทธ์ได้มากขึ้น

รองศาสตราจารย์ อานนท์ มาเฝ้า ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย กล่าวว่า ในประเด็นเรื่องการมอบอำนาจ สภามหาวิทยาลัยได้พยายามมอบอำนาจโดยกระจายลงอย่างมากแล้ว ประเด็นข้อขัดข้องสำคัญจุดหนึ่งที่ต้องการจะฝากเป็นข้อสังเกต คือ กรณีที่สภามหาวิทยาลัย

มอบอำนาจแล้ว แต่ไปติดขัดที่กระทรวง อว. ซึ่งไม่ยอมรับแนวคิดเรื่องการมอบอำนาจ จะขอยกตัวอย่าง ๒ เรื่อง ที่เป็นรูปธรรม ดังนี้

เรื่องแรก คือ การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในการอ่านผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ที่ขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เรื่องนี้สภามหาวิทยาลัยได้เคยมอบอำนาจให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ (ก.พ.ว.) เป็นผู้อนุมัติผู้ทรงคุณวุฒิ แต่เมื่อทำเช่นนั้นแล้ว เรื่องไปถึงกระทรวง อว. ก็ถูกปฏิเสธ และแจ้งว่า ต้องให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้อนุมัติ ซึ่งมหาวิทยาลัยเคยได้ชี้แจงว่า ในพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดเรื่องนี้ไว้ว่า สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจที่จะมอบอำนาจ และรายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

เรื่องที่สอง คือ เรื่องการอนุมัติหลักสูตร ในทำนองเดียวกันเรื่องนี้ก็เป็นประเด็น เนื่องจากอาจสร้างภาระอย่างมากกับฝ่ายวิชาการที่ต้องนำเสนอเรื่องนี้ต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นประจำ เนื่องจากกระทรวง อว. ได้ตั้งประเด็นว่า เรื่องนี้สภามหาวิทยาลัยจะต้องเป็นผู้อนุมัติ ซึ่งคณะกรรมการนโยบายวิชาการได้ตรวจสอบเรื่องนี้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว หากกระทรวง อว. สามารถปรับเปลี่ยนแนวทางได้ จะเป็นเรื่องที่ดีในส่วนอื่น ๆ สภามหาวิทยาลัยชุดเดิมได้พยายามดำเนินการแล้ว อีกประการหนึ่ง คือ การที่สภามหาวิทยาลัยใช้ระยะเวลามากในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ฝ่ายเลขานุการ สภามหาวิทยาลัยได้สำรวจและพบว่า เมื่อมีการนำเสนอเรื่องเข้าสู่สภามหาวิทยาลัยจากคณะ และหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่อนุมัติ รับทราบ และให้ข้อเสนอแนะ โดยได้ดำเนินการ ลักษณะนี้มาโดยตลอด ในส่วนนี้จะใช้เวลาในการประชุมค่อนข้างมาก และเนื่องจากสภามหาวิทยาลัย ยังไม่ค่อยมีโอกาสในการที่จะไปพบปะหรือสื่อสารเรื่องนโยบาย แต่สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้แก้ปัญหา ปลายน้ำเป็นระยะ ๆ และเรื่องเหล่านี้ต้องใช้เวลาในการอภิปรายมาก และบางเรื่องต้องใช้เวลาพิจารณา ประมาณ ๖ เดือน เพราะมีการนำเสนอสภามหาวิทยาลัยหลายครั้ง เช่น เรื่องข้อบังคับฯ การเงิน ซึ่งเป็นมาตรการด้านการคลังที่สำคัญของมหาวิทยาลัย

ประธานกล่าวว่า ปัญหาที่หารือกับฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ สภามหาวิทยาลัยอีกหลายคนล่วงหน้า สิ่งที่พบ คือ การประชุมสภามหาวิทยาลัยของ มธ. มีระเบียบวาระการประชุมเป็นจำนวนมาก บางครั้งมีระเบียบวาระถึง ๕ หน้า ในครั้งนี้จะเป็นการหารือกันว่า จะหาวิธีการอย่างไรสำหรับระเบียบวาระที่สำคัญเพราะบางเรื่องต้องเสนอสภามหาวิทยาลัย จะทำอย่างไรให้เสียเวลาน้อยที่สุด ๓ - ๕ นาที แต่เมื่อมีระเบียบวาระถึง ๕๐ เรื่อง ทำให้ไม่มีเวลาในการ เสนอความเห็น และบางเรื่องกฎหมายกำหนดให้สภามหาวิทยาลัยต้องเห็นชอบ เมื่อมีระเบียบวาระ จำนวนมาก จึงเปียดึงเวลากรรมการสภามหาวิทยาลัยในการที่จะแสดงความคิดเห็นเรื่องต่าง ๆ ที่จะเป็นการช่วยเหลือมหาวิทยาลัย ซึ่งจะทำอย่างไรให้การประชุมเสร็จสิ้นภายใน ๓ ชั่วโมง หรือหากมี ระเบียบวาระที่สำคัญ เช่น เรื่องงบประมาณ อาจจะใช้เวลาประชุมไม่เกิน ๓ ชั่วโมงครึ่ง และจากการ สังเกตพบว่า สภามหาวิทยาลัยไม่ได้ใช้ประโยชน์จากกรรมการสภามหาวิทยาลัยในด้านที่ไม่ใช่เรื่องที่มี ในระเบียบวาระ แต่เป็นทิศทางทั่วไป เรื่องการปรับตัว เรื่องที่มหาวิทยาลัยควรจะเตรียมความพร้อม กับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น มหาวิทยาลัยมีปัญหาใดที่ไม่ได้อยู่ในระเบียบวาระก็ไม่ได้มีการหารือกัน เพราะมีเวลาไม่เพียงพอ จึงเป็นที่มาของการประชุมในครั้งนี้ และจากที่ได้หารือกับกรรมการ สภามหาวิทยาลัยหลายคนและฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัยแล้ว จะขอเสนอโดยใช้หลักการดังนี้

๑. พยายามให้สภามหาวิทยาลัยมีระเบียบวาระการประชุมน้อยลง ซึ่งมีช่องทางที่ดำเนินการได้ คือ เรื่องใดก็ตามที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการไปแล้วตามความรู้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ จะให้คณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งพิจารณาได้เลย หากคณะกรรมการแต่ละด้านไม่มีปัญหาใด จะขอเป็นฉันทามติของสภามหาวิทยาลัยว่า จะมีมติเห็นชอบตามคณะกรรมการนั้น แต่หากมีปัญหาหรือข้อสงสัย ก็สามารถนำมาหารือกันได้ ต้องการให้จัดกลุ่มระเบียบวาระที่จำเป็นต้องเสนอและมีมติจากสภามหาวิทยาลัย โดยข้อเท็จจริงแล้วมีระเบียบวาระนี้อยู่แล้ว คือ ระเบียบวาระเพื่อพิจารณาทุกท่วง ในอนาคตระเบียบวาระที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วหากมีปัญหา คณะกรรมการจะให้ความเห็นมาและจะเน้นเรื่องนั้น เป็นพิเศษ แต่ระเบียบวาระที่อยู่ในระเบียบวาระเพื่อพิจารณาทุกท่วง เพียงอ่านชื่อระเบียบวาระก็เพียงพอแล้ว แต่หากมีประเด็น จะนำมาหารือในเรื่องนั้น ฉะนั้น ในกรณีระเบียบวาระเพื่อพิจารณาทุกท่วงจะสามารถพิจารณาไปได้อย่างรวดเร็วเว้นแต่คณะกรรมการมีประเด็นข้อสังเกต หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยเห็นว่ายังมีประเด็นที่จะต้องพิจารณา ก็สามารถนำมาพิจารณาหารือได้ สิ่งที่สำคัญ คือ เรื่องใดที่ไม่จำเป็นเร่งด่วน เมื่อคณะกรรมการเห็นชอบแล้วให้ดำเนินการได้ทันที และให้รวบรวมนำเสนอสภามหาวิทยาลัยรอบ ๓ เดือน หรือ ๖ เดือนแล้วแต่กรณี เช่น เรื่องหลักสูตร เพราะหากเสนอสภามหาวิทยาลัยทุกครั้งที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จสิ้น จะทำให้มีระเบียบวาระมากโดยไม่จำเป็น ฝ่ายเลขานุการสภามหาวิทยาลัยอาจจะพิจารณาว่า หากไม่จำเป็นต้องมีมติสภามหาวิทยาลัยทันที เช่น การอนุมัติหลักสูตร การเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ให้เสนอสภามหาวิทยาลัยได้ เพราะกระทรวง อว. ต้องให้สภามหาวิทยาลัยรับผิดชอบ โดยให้เป็นการเสนอเพื่อขอความเห็นชอบทุก ๓ เดือน หรือ ๖ เดือน แต่หากเป็นวาระเร่งด่วน เช่น เป็นการปรับปรุงหลักสูตรที่ต้องใช้ช่วงเปิดภาคการศึกษาอีก ๒ เดือนข้างหน้า สามารถเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาได้

๒. เรื่องการมอบอำนาจสภามหาวิทยาลัยจะมอบอำนาจในเรื่องซึ่งมีคณะกรรมการอยู่แล้ว หรือเป็นเรื่องที่มอบให้อธิการบดีได้ หรือบางเรื่องอาจจะมอบนายกสภามหาวิทยาลัยได้ แต่เมื่อมอบอำนาจแล้ว ต้องเสนอเรื่องกลับมาให้สภามหาวิทยาลัยรับทราบ กระบวนการรับทราบที่ผ่านมาเป็นครั้งต่อครั้ง กล่าวคือมีเรื่องมอบอำนาจที่ต้องรับทราบ ๑ ครั้ง ก็เสนอมา ๑ ครั้ง จึงเพิ่มระเบียบวาระโดยไม่จำเป็น เห็นว่าหากใช้หลักการเดียวกัน คือ เก็บเรื่องไว้ ๓ เดือน หากไม่มีเรื่องใดเร่งด่วนให้รวบรวมไว้ เช่น คณะกรรมการการเงินเห็นชอบไปที่เรื่อง และรวบรวมนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ หากไม่มีข้อทักท้วงก็ไม่มีปัญหาใด

๓. ประเด็นในเรื่องนโยบาย ซึ่งเห็นว่าต้องใช้ประโยชน์จากกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหลายให้มากขึ้น ต้องการจะให้ระเบียบวาระเชิงนโยบายเป็นหลักอยู่ทุกครั้งที่การประชุมสภามหาวิทยาลัย โดยอยู่ในระเบียบวาระประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ซึ่งจะขอให้อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่รับผิดชอบนำเสนอเรื่องนั้น โดยให้นำเสนอ ๑๐ - ๑๕ นาที และให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยอภิปราย เช่นเดียวกับเรื่องของฝ่ายวิชาการและฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมในการประชุมครั้งนี้ โดยในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖ จะขอให้รองอธิการบดีฝ่ายการคลังนำเสนอเรื่องระบบ ERP ของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องสำนักงานตรวจสอบภายในฝ่ายวิจัย และเรื่องต่าง ๆ โดยรองอธิการบดีที่เกี่ยวข้องอาจจะไปร่วมกันจัดทำข้อมูลในเรื่องนี้ โดยให้นำเสนอ ๑๐ - ๑๕ นาที และรับฟังข้อสังเกตและตอบคำถาม ซึ่งจะเป็นประเด็นที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยจะช่วยให้คำแนะนำได้ และจะกำหนดเป็นรอบ ๆ ทุกเดือนว่า แต่ละเดือนจะเป็น

เรื่องใด อาจจะมีเรื่องการซื้อขายผลงานทางวิชาการ โดยอาจจะนำเสนอว่า มธ. มีผู้ที่มีผลงาน ๒๐ ผลงาน ใน ๑ ปี จำนวนเท่าใด ขอมอบหมายให้อธิการบดีรับเรื่องนี้ไป และจะมอบรองอธิการบดี คนใดก็ขึ้นอยู่กับแต่ละประเด็น ซึ่งจะเป็นประเด็นนโยบายที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยอาจจะช่วย แนะนำได้มาก

๔. ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ตามข้อมูลที่ทราบ มธ. มี ๒๘ คณะ แต่มี ๓๐ กว่าหน่วยงาน และมีวาระดำรงตำแหน่งวาระละ ๓ ปี เมื่อเสนอ สภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาว่า บุคคลใดเหมาะสมจะดำรงตำแหน่งคนบตี หลังจากมีมติอนุมัติแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งคนบตีเพื่อไปบริหารคณะแล้ว อีก ๓๐ วัน ต้องส่งแผนการปฏิบัติงานเสนอ สภามหาวิทยาลัยอีก และเมื่อดำรงตำแหน่งครบ ๑ ปีครึ่ง ต้องถูกประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งคณะกรรมการประเมินต้องแต่งตั้งใหม่ทุกครั้งในการประเมินแต่ละคณะ เมื่อประเมินเสร็จต้องเสนอ สภามหาวิทยาลัยเพื่อให้ความเห็นชอบ และคนบตีต้องไปปรับแผนการทำงานให้สอดคล้องกับข้อสังเกต ของคณะกรรมการประเมินฯ ในปัจจุบันมีกว่า ๓๐ หน่วยงาน ที่ต้องถูกประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งทุกคณะต้องมีองค์ประกอบ คือ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงวุฒิเป็น ประธาน ประธานสภาอาจารย์ ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัยไปทำหน้าที่เลขานุการคณะกรรมการประเมิน และประชุมอย่างน้อยสองครั้ง เห็นว่าใช้เวลากับเรื่องนี้มากเกินไป เพราะคนบตีมีการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี เมื่อได้รับการแต่งตั้งก็ไปขอให้ทำแผนการดำเนินงาน ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วได้นำเสนอแล้ว ในการนำเสนอนโยบายต่อสภามหาวิทยาลัยว่า จะทำเรื่องใดบ้าง เวลาที่เหลือให้ไปทำให้เสร็จสิ้น และ ประเมินเมื่อดำรงตำแหน่งครบ ๑ ปีครึ่ง ต้องการให้ไม่ต้องมีระเบียบวาระการแต่งตั้งคณะกรรมการ ประเมินผลการปฏิบัติงานของคนบตีทุกคณะที่ดำรงตำแหน่งครบ ๑ ปีครึ่ง ตามข้อบังคับฯ กำหนดให้ ต้องมีการประเมิน แต่จะขอให้คณะกรรมการชุดหนึ่งที่ทำหน้าที่เฉพาะ หรือ Standing Committee โดยมีกรรมการสภามหาวิทยาลัย ๓ - ๔ คน และไม่ต้องประชุมตามรายคณะ แต่กำหนดวันประชุมเดือน ละครึ่ง อาจจะประเมินพร้อมกัน ๒ - ๓ คณะ โดยพิจารณานโยบายและสิ่งที่คนบตีจัดทำรายงาน เสนอมา และให้ข้อสังเกตไปดำเนินการ เมื่อถึงเวลาก็รวบรวมเสนอสภามหาวิทยาลัยตามรอบ เช่น ใน รอบ ๓ เดือนได้ประเมินคนบตีที่ดำรงตำแหน่งครบ ๑ ปีครึ่งไปแล้ว ๕ คณะ คณะใดได้ระดับพอใช้ คณะใดได้ระดับดีมาก ข้อสังเกตเป็นอย่างไร สภามหาวิทยาลัยก็จะรับทราบ เพราะควรจะใส่ใจกรรมการ สภามหาวิทยาลัยที่เสียสละเวลาให้กับการประเมินผลการปฏิบัติงาน และได้ให้ข้อสังเกตและเสนอเรื่อง กลับมาที่สภามหาวิทยาลัย โดยข้อเท็จจริงแล้วควรจะใช้เวลามากที่สุดในการเลือกคนบตี แต่ใช้เวลา เพียง ๑๕ นาที ของผู้ได้รับการเสนอชื่อทุกครั้งด้วยเหตุผลว่า มีระเบียบวาระจำนวนมากรออยู่ ซึ่งต้องการให้เวลากับกรรมการสภามหาวิทยาลัยในการสอบถามผู้ได้รับการเสนอชื่อว่า จะเลือกบุคคลใด เป็นคนบตีเพราะเหตุใด เช่น ตอบคำถามได้ดีหรือมีทิศทางบริหารที่ชัดเจน หากมีระเบียบวาระน้อย จะทำให้มีเวลามากขึ้นสำหรับเรื่องนี้ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ไม่ได้สำคัญว่า ทำแผนในการจัดทำนโยบาย ได้ หรือทำงานครบ ๑ ปีครึ่งแล้วเป็นอย่างไร เพราะยังไม่เคยเห็นว่า มีการปลดคนบตีเมื่อดำรงตำแหน่ง ครบ ๑ ปีครึ่ง แต่จะรอครบ ๓ ปีแล้ว หากทำงานแล้วถูกประเมินในระดับพอใช้ ยังจะเป็นผู้ได้รับการ เสนอชื่อต่อในสมัยที่สองอีกหรือไม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญกว่า จึงเป็นข้อเสนอที่จำเป็นต้องไปแก้ไข ข้อบังคับเรื่องการประเมิน

สำหรับรายละเอียดปรากฏตามเอกสารประกอบการประชุม
จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

ที่ประชุมเสนอข้อสังเกตโดยสรุป ดังนี้

๑. เห็นควรที่จะจัดระเบียบวาระพิเศษ โดยเฉพาะเรื่องเชิงนโยบาย โดยอาจจะจัดเป็นการประชุมต่างหาก เพื่อเปิดโอกาสให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์กับมหาวิทยาลัย

๒. สภามหาวิทยาลัยควรจะมีโอกาสติดตามสิ่งที่สภามหาวิทยาลัยมีมติไปแล้ว ซึ่งหลายเรื่องเป็นเรื่องที่มีประเด็นปัญหาบางประการ และควรที่จะต้องมีการติดตาม

๓. เนื่องจากสภามหาวิทยาลัยไม่ได้มีโอกาสนสื่อสารกับระดับหน่วยงาน เช่น คณะ ในกรณีนี้อาจจะจัดระเบียบวาระที่จะทำให้เห็นทิศทางของคณะแต่ละกลุ่ม จะไปในทิศทางใด โดยกำหนดอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ที่กลุ่มคณะจะมีโอกาสประชุมร่วมกับสภามหาวิทยาลัย และให้มีการขับเคลื่อนลงไปในระดับคณะโดยตรง

๔. เห็นควรที่หน่วยงานที่เสนอเรื่องจะได้จัดทำสรุปข้อมูลไม่เกินหนึ่งหน้ากระดาษ รวมทั้งสรุปประเด็นที่ชัดเจน เพื่อให้กรรมการพิจารณาได้ง่ายขึ้น จะเป็นเรื่องที่ดีมาก

๕. ในกรณีการสรุปย่อข้อมูล จะต้องจัดหาผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เพื่อป้องกันความผิดพลาดของข้อมูล

๖. เห็นควรที่มหาวิทยาลัยจะได้จัดการประชุมร่วมขององค์กรที่สำคัญในมหาวิทยาลัย คือ สภามหาวิทยาลัย สภาอาจารย์ สภาวิชาการ และคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย โดยจัดประชุมปีละ ๑ ครั้ง

๗. ประธานกล่าวว่า สำหรับองค์ประกอบของคณะกรรมการถาวร (Standing Committee) จะไปปรับแก้ไขข้อบังคับที่เกี่ยวข้องและเสนอสภามหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่ง โดยสรุปขอความเห็นชอบหลักการ ๕ ข้อ ดังนี้

(๑) ขอเสนอมอบอำนาจให้กับคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ระเบียบ/ข้อบังคับ/กฎหมาย/คำสั่ง และนำเสนอ สภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาทุกข้อ ทั้งนี้ให้รวบรวมนำเสนอสภามหาวิทยาลัยทุก ๓ เดือน เว้นแต่ในกรณีที่เป็นเรื่องเร่งด่วน ให้นำเสนอสภามหาวิทยาลัยได้

(๒) ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีมติมอบอำนาจให้นายกสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ และเมื่อดำเนินการแล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ ขอเสนอให้รวบรวมนำเสนอสภามหาวิทยาลัยทุก ๓ เดือน

(๓) ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยในแต่ละครั้ง ขอเสนอให้จัดระเบียบวาระเชิงนโยบาย และอยู่ในระเบียบวาระประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(๔) การประเมินผลการปฏิบัติงานของคณบดีและผู้อำนวยการสถาบัน ขอเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งที่ทำหน้าที่เฉพาะสำหรับการประเมิน ในลักษณะที่เป็นคณะกรรมการถาวร หรือ Standing Committee

(๕) ขอเสนอให้มีการจัดการประชุมสภามหาวิทยาลัยร่วมกับกลุ่มคณะต่าง ๆ และจัดการประชุมในเชิงนโยบายเพื่อกำหนดทิศทางของมหาวิทยาลัยปีละ ๑ ครั้ง

มติที่ประชุม

๑. ให้ความเห็นชอบตามหลักการทั้ง ๕ ข้อ ตามที่ประธานเสนอ
๒. มอบหมายให้เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยและผู้ช่วยเลขาธิการสภามหาวิทยาลัย
รับข้อสังเกตของที่ประชุมไปพิจารณาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่อง กำหนดการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งต่อไป

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า มหาวิทยาลัยขอเสนอกำหนดการประชุม
สภามหาวิทยาลัยครั้งต่อไป ในวันอังคารที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องประชุมประกอบ
หุตะสิงห์ อาคารอเนกประสงค์ ๑ ชั้น ๓ มธ. ท่าพระจันทร์
จึงเสนอที่ประชุมเพื่อทราบ

มติที่ประชุม

รับทราบ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๐ น.

นายภูมินาถ สวัสดิ์

นางสาวชนิสตา ใจซื่อดี

นางสาวนุชนารถ อุตยะราช

นางสาววรรณพรรณ นาคสังข์

คณะกรรมการตรวจพิจารณาความถูกต้องของ

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัย

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นางสาววรรณพรรณ นาคสังข์)

รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖